



Tartalom

I *Állásfoglalások, ajánlások és vélemények*

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Régiók Bizottsága

116. plenáris ülés – 2016. február 10–11.

2016/C 120/01	Állásfoglalás az Európai Bizottság 2016. évi éves növekedési jelentéséről	1
2016/C 120/02	Állásfoglalás az EU határok nélküli schengeni övezetét veszélyeztető tényezőkről	4

VÉLEMÉNYEK

Régiók Bizottsága

116. plenáris ülés – 2016. február 10–11.

2016/C 120/03	A Régiók Európai Bizottságának véleménye – Idősbarát turizmus	6
2016/C 120/04	A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Innováció és modernizáció a vidék gazdaságában	10
2016/C 120/05	A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Területfejlesztési mutatók – A GDP-n innen és túl	16
2016/C 120/06	A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés (2010–2018)	22

Előkészítő jogi aktusok

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

116. plenáris ülés – 2016. február 10–11.

2016/C 120/07	A Régiók Európai Bizottsága véleménye – A tartósan munkanélküli személyek munkaerő-piaci integrációja	27
---------------	---	----

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

116. PLENÁRIS ÜLÉS – 2016. FEBRUÁR 10–11.

Állásfoglalás az Európai Bizottság 2016. évi éves növekedési jelentéséről

(2016/C 120/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- tekintettel az Európai Bizottságnak a 2016. évi éves növekedési jelentésről szóló közleményére és a 2016-os európai szemeszter kezdetére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlament „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2016. évi éves növekedési jelentés” című jelentés(tervezet)ére (2015/2285(INI)).

A beruházások újraindítása

1. hangsúlyozza, hogy az EU-beli növekedést és foglalkoztatást fékezi a válságot követő beruházáshiány, amely árt a versenyképességnek, és a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót is veszélyezteti; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ha a beruházások hosszabb időn át alacsony szinten maradnak, az szűkíti a hosszú távú növekedési és munkahelyteremtési lehetőségeket, illetve rontja a munkahelyek minőségét;
2. megjegyzi, hogy a költségvetési megszorítások súlyosan érintik az állami infrastrukturális beruházásokat (ahogy azt a nemrégiben készült közös RB–OECD felmérés ⁽²⁾ is mutatja), valamint az oktatás, a szakképzés, az egészségügy, a szociális szolgáltatások, a gyermekgondozás és a lakhatási szolgáltatások terén megvalósuló beruházásokat, s mindezt egy olyan időszakban, amikor a magánberuházókat is elrettent a gazdasági tevékenység várhatóan alacsony intenzitása;
3. hangsúlyozza, hogy a belső piac – mindenekelőtt a szolgáltatási szektorban történő – teljes megvalósításával, a minőségi munkahelyek létrehozásával és az egyenlőtlenségek felszámolását célzó strukturális reformok végrehajtásával, a szabályozási és az üzleti környezet javításával, a csalás és a feketegazdaság elleni küzdelemmel, valamint a vállalkozások ösztönzésével fel kell számolni a magán- és közberuházások előtt álló akadályokat. E tekintetben hangsúlyozza, hogy az uniós alapokat eredményesen és hatékonyan kell felhasználni a magánszektorral együttműködve, hogy ezáltal a köz- és a magánforrások együttesen pozitív hatást fejthessenek ki helyi szinten. Azzal kapcsolatban, hogy az Európai Bizottság párbeszédet kíván kezdeni a tagállamokkal ezeknek az akadályoknak a meghatározása érdekében, hangsúlyozza, hogy valamennyi kormányzati szinten konkrétan elemezni kell őket, és az RB-t is be kell vonni ebbe a folyamatba;

⁽¹⁾ COM(2015) 700 final

⁽²⁾ OECD–RB konzultáció a szubnacionális kormányzatok körében „Infrastruktúra-tervezés és beruházások a különböző kormányzati szinteken: a jelenlegi kihívások és a lehetséges megoldások” címmel (2015. november).

4. arra ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy helyi és regionális önkormányzataik bevonásával törekedjenek a strukturális alapok, valamint az európai beruházási terv lehető legjobb kiaknázására. A strukturális alapok átlagosan a teljes közberuházások 14 %-át finanszírozzák, de a részarányuk kilenc tagállamban 50 % felett van. Az Európai Stratégiai Beruházási Alapot rugalmasan és a strukturális alapok kiegészítéseként kell alkalmazni, hogy maradéktalanul ki lehessen aknázni a benne rejlő beruházási lehetőségeket, mind az állami, mind pedig a magánberuházások szempontjából;

5. támogatja a felzárkózást szolgáló gazdasági és társadalmi konvergencia folyamatát, azonban kiemeli, hogy a társadalmi, gazdasági és területi egyenlőtlenségeket csak olyan területi alapú politikai jövőkép révén lehet majd leküzdeni, amely még inkább alulról építkező megközelítést tesz lehetővé azért, hogy a helyi alapú politikai megközelítést ötvözi a felülvizsgált Európa 2020 stratégia területi dimenziójával és egy eredménycentrikus uniós kohéziós politikával;

Strukturális reformok végrehajtása

6. megjegyzi, hogy a strukturális reformok javasolt támogatási programjának, miután alávetették egy rendes jogalkotási eljárásnak, a hatáskörök tagállamokon belüli aktuális megoszlásának megfelelően a nemzeti, a regionális és a helyi szintű hatóságok számára egyaránt rendelkezésre kell állnia; hangsúlyozza, hogy e program végrehajtása nem csökkentheti az európai strukturális és beruházási alapok pénzügyi dotációját;

7. hangsúlyozza, hogy a hatékony adminisztratív kapacitások valamennyi kormányzati szinten – köztük a helyi és regionális önkormányzatok szintjén – történő kiépítése rendkívül fontos ahhoz, hogy eredmények szülessenek a hosszú távú beruházások újraindítása, a strukturális reformok, valamint a források felelős és hatékony felhasználása terén;

Felelős költségvetési politika folytatása

8. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden tagállamnak helyes gazdaságpolitikája és stabil államháztartása legyen, mivel ez előfeltétele a szükséges rövid és hosszú távú beruházásoknak;

9. Úgy véli, hogy a 2016. évi éves növekedési jelentés erős érveket hordoz ahhoz, hogy az Európai Bizottság fontolóra vegye, hogy az Európai Unió egészére vonatkozó költségvetési kapacitást javasoljon az anticiklikus politikák végrehajtására és a gazdaságélénkítés felgyorsítására. Ennek a költségvetési kapacitásnak tiszteletben kell tartania a szubszidiaritás elvét, és elegendő rugalmasságot kell biztosítani a helyi szintű igényeknek megfelelő politikák végrehajtásához, azáltal, hogy a szakpolitikák kialakításába bevonják a helyi és regionális önkormányzatokat is;

10. ismételtlen kéri, hogy vezessenek be egyfajta „aranyszabályt” az állami számvitelre vonatkozóan, hogy el lehessen különíteni egymástól a hosszú távú beruházásokat és az aktuális kiadásokat; ennek megfelelően ismételtlen kéri, hogy az Európai Bizottság terjesszen elő egy, a valamennyi kormányzati szinten megvalósuló hatékony közberuházásokra vonatkozó OECD-alapelveken alapuló fehér könyvet, amely a közkiadások számításakor alkalmazandó, uniós szintű tipológiát határoz meg a közberuházások minőségének tekintetében a hosszú távú hatások függvényében; a folyó kiadások csökkentését sürgeti az adóterhek mérséklése és így a magánberuházások ösztönzése érdekében;

11. emlékeztet arra a javaslatára, hogy a makroökonómiai egyensúlyhiányok értékelése során vegyenek figyelembe egy beruházási rátára vonatkozó mutatót is;

12. hangsúlyozza, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktumot és a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzatról szóló szerződést rugalmasan kell végrehajtani, hogy a helyi és regionális önkormányzatok beruházási kapacitását inkább fellendítsék, és ne korlátozzák. Az Európai Bizottság 2015. januári közleménye nyomán az RB azt várja a Bizottságtól, hogy olyan további, konkrét javaslatokat terjesszen elő, amelyek segítik ennek a szempontnak a figyelembevételét az említett megállapodások végrehajtása vagy esetleges felülvizsgálata során;

Az Európa 2020 stratégia felülvizsgálata és a fenntartható fejlődés 2020 utánra vonatkozó új megközelítése

13. üdvözlizi az Európa 2020 stratégia hosszú távra szóló, többszintű politikai keretként való elismerését; hangsúlyozza, mennyire fontos, hogy a stratégia területi dimenziót kapjon; bejelenti, hogy az RB konzultálni fog a helyi és regionális önkormányzatokkal a felülvizsgált Európa 2020 stratégia mutató- és célszámainak meghatározása érdekében, illetve az Európai Bizottság által 2016-ra bejelentett és 2020 utánra szóló hosszabb távú stratégiáról. Javasoljuk, hogy horizontális eszközként induljon egy új kiemelt kezdeményezés a demográfiai kihívásokkal kapcsolatban is, hogy minden olyan térség, amely különböző demográfiai problémákkal küzd, intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést érhesen el;

Az európai szemeszter

14. hangsúlyozza, hogy a nemzeti reformprogramoknak és az országspecifikus ajánlásoknak a növekedés maximalizálása és a területi különbségek csökkentése érdekében egy területi dimenziót is magukban kell foglalniuk;
15. megismétli azt az Európai Bizottságnak és a Parlamentnek címzett felkérését, hogy a helyi és regionális önkormányzatok európai szemeszterbe való strukturált bevonásának biztosítása érdekében fogadjanak el egy magatartási kódexet; megismétli továbbá azt a kötelezettségvállalását, hogy erről a kérdéstről 2016-ban kész konkrét javaslatot kidolgozni; vállalja, hogy rendszeres párbeszédet kezd az Európai Bizottsággal mindenekelőtt a szemeszter folyamatának európai része vonatkozásában;
16. üdvözli azt a szándékot, hogy jobban integrálják az euróövezetet és az EU gazdasági kormányzásának nemzeti dimenzióját azáltal, hogy a 2016-os európai szemeszter ciklusának kezdetén egyszerre ismertetik a 2016. évi éves növekedési jelentést, valamint az euróövezetre vonatkozó ajánlásokat;
17. támogatja az Európai Parlament javaslatát, hogy az egységes piaci pillért emeljék be az európai szemeszterbe egy olyan, a rendszeres figyelemmel követést és az egységes piaci integráció értékelését lehetővé tevő rendszer révén, amely mennyiségi és minőségi mutatókat, teljesítményértékelést, szakértői értékelést és a legjobb gyakorlatok cseréjét is magában foglalja;
18. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság éves növekedési jelentése a riasztási mechanizmus keretében készült 2016. évi jelentésből három szociális jellegű mutatót (az aktivitási rátát, a fiatalok munkanélküliségét és a tartós munkanélküliséget) is átvesz, utalva ezzel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkében foglalt célkitűzésekre;
19. utasítja az elnököt, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Tanács elnökének.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 10-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

Állásfoglalás az EU határok nélküli schengeni övezetét veszélyeztető tényezőkről

(2016/C 120/02)

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA,

- tekintettel a jelenlegi rendkívüli migrációs helyzetre,
 - tekintettel arra az EUSZ 3. és az EUMSZ 67. cikkében lefektetett célra, hogy az uniós polgárok a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, belső határok nélküli térséget élvezhessenek,
 - tekintettel az EU Alapjogi Chartájának a menedékjogot biztosító 18. cikkére, valamint az uniós tagállamok idevonatkozó nemzeti és nemzetközi kötelezettségeire,
1. emlékeztet arra, hogy a személyek szabad mozgásáról szóló Schengeni Megállapodás, mely jelenleg 26 országot, ebből 22 uniós tagállamot foglal magában, az Európai Unió építményének egyik legsikeresebb pillérét képezi. Az EUSZ szerződésbe beépített Schengeni Megállapodás elválaszthatatlan az egységes piactól, és az Európai Unión belüli négy – az árukra, a szolgáltatásokra, a személyekre és a tőkére vonatkozó – mozgásszabadság létfontosságú eleme;
 2. rámutat arra, hogy e mozgásszabadság és a belső határok felszámolása az európai integráció kulcsfontosságú vívmányai, melyeknek nemcsak jelentős gazdasági, társadalmi és területi hatásaik vannak, hanem nagy szimbolikus értékkel is bírnak az EU és polgárai számára, mivel közvetlenül kapcsolódnak az Európa népei közötti mind szorosabb egység projektjéhez;
 3. hangsúlyozza, hogy a nyitott belső határok az európai gazdaság gerincét képezik. Figyelembe véve, hogy az uniós tagállamok közötti kereskedelem értéke 2 800 milliárd euróra rúg, 1,7 millió másik tagállamban dolgozó munkavállaló vesz részt benne, és évi 57 millió határon átnyúló közúti szállítási műveletet foglal magában, az RB hangsúlyozza, hogy a schengeni övezetbeli mobilitási és kereskedelmi feltételek megváltoztatásának számos uniós országban óriási következményei lennének a foglalkoztatásra és a beruházásokra nézve. Hangsúlyozza, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, belső határok nélküli uniós térség az övezet külső határainak megfelelő és közös védelmétől függ;
 4. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fejlődés, a társadalmi és kulturális kapcsolatok, a határon átnyúló együttműködés és különösen az európai területi együttműködési programok és az európai területi együttműködési csoportosulások megvalósítása formájában a helyi és regionális önkormányzatok Unió-szerte élvezik annak előnyeit, hogy nincsenek belső határok;
 5. hangsúlyozza, hogy a Schengeni Megállapodásban szereplő, korlátozásra vonatkozó záradékok alkalmazása és a mozgásszabadság ebből adódó beszűkítése igen súlyos következményekkel járhat a határon átnyúló együttműködési projektek főbb célkitűzéseire nézve;
 6. leszögezi, hogy a nemzetközi védelemre szoruló menekültek és az EU-ba szabálytalanul bejutni kívánó gazdasági migránsok nagy száma óriási kihívás elé állítja az EU-t és tagállamait, valamint ezek régióit, városait és egyéb településeit; ismételten megállapítja, hogy gondoskodni kell arról, hogy azok, akik belépnek az EU-ba, ezt jogszerűen tegyék, és a belépésnek része legyen egy szigorú, gyors és hatékony regisztrációs eljárás az Európai Unió Alapjogi Chartájának tiszteletben tartása mellett. Hangsúlyozza, hogy több erőforrást kell biztosítani az EU külső határainak védelmére és arra, hogy az EU területére mindenki legálisan szervezett formában lépjen be; ezenkívül átfogó erőfeszítésekre és reformokra van szükség annak érdekében, hogy az Európába érkező migránsok elkezdhessenek dolgozni és beilleszkedni. Kiemeli továbbá, hogy a schengeni külső határok ellenőrzésekor úgy kell eljárni, hogy az összhangban legyen a tagállamok menekültekkel szembeni nemzetközi kötelezettségeivel és az Európai Unió Alapjogi Chartájával, ideértve az emberi méltósághoz és a megkülönböztetésmentességhez való jogot;
 7. megjegyzi, hogy a schengeni rendszer jelenlegi problémái részben annak tudhatók be, hogy a nagy számban érkező menekültek és migránsok kezeléséhez hiányzott a koordináció és az erőforrások, hogy hiányoztak a határátkelőkön keresztül, legális úton történő belépéssel kapcsolatos megfelelő politikai üzenetek, és hogy nem vonták be kellő mértékben a helyi és regionális önkormányzatokat;

8. hangsúlyozza, hogy a Schengeni Megállapodás értékeinek megőrzése és a schengeni övezet stabilitásának megtartása a legfontosabb feladat, ezenkívül vissza kell szerezni az ellenőrzést az EU külső határai felett, és meg kell erősíteni a határigazgatási kapacitásokat; kiemeli, hogy azonnali intézkedésekre van szükség egy olyan rendszer kidolgozásához, amellyel nyomon követhető a schengeni térségben az irreguláris migránsok mozgása, és így megelőzhető, hogy eltűnjenek a hatóságok szeme elől; megjegyzi, hogy fel kellene gyorsítani a származási országba történő visszaküldését és az ottani visszafogadását azoknak a menedékkérőknek, akiknek a menedékkérelmét elutasították;

9. hangsúlyozza, hogy e kihívás leküzdéséhez az összes kormányzati szint kölcsönös együttműködésén alapuló, közös megoldások kellene, mert a másokkal nem egyeztetett politikai válaszoknak komoly következményei vannak más tagállamokra, régióikra és városaikra nézve, súlyosbítva az általános problémákat és még inkább alácsúszva a lakosság bizalmát. Kiemeli ebben az összefüggésben, hogy azzal, ha egy-egy országot vagy intézményt okolunk a jelenlegi helyzetért, illetve ha tagállamok schengeni térségből való kizárásával fenyegetőzünk, nem segítjük elő a tartós megoldást, viszont veszélyes precedenst teremthetünk, amely hosszú távon rendkívül káros következményekkel járna az európai projektre nézve. Megjegyzi továbbá, hogy a Schengeni Megállapodásban jelenleg nem is szerepel a tagállamok kizárásának lehetősége;

10. komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy jelenleg nehéz érvényt szerezni az EU-szerződések értelmében közösen elfogadott szabályoknak a külső határok védelmét, az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem megelőzésére és az ellenük való küzdelemre irányuló fokozott intézkedéseket, a hatékony visszaküldési politikákat, a menekültek és menedékkérők fogadására és regisztrálására vonatkozó közös szabványokat, valamint egy közös migrációs politika bevezetését illetően;

11. meggyőződése, hogy az uniós polgároknak a fokozott biztonság és az életszínvonaluk védelme iránti igényére nem jelenthet választ az, hogy a határellenőrzések újbóli állandó bevezetésével veszélybe sodorjuk Schengen politikai, gazdasági és társadalmi sikerét. Alapvetően fontos ugyanakkor, hogy azonnali, konkrét és felelős válaszokat adjunk a polgároknak;

12. ezért arra kéri az uniós tagállamokat és intézményeket, hogy mihamarabb váltsanak konstruktív hozzáállásra, álljanak ellen a könnyű utat ígérő, egyszerű megoldások csábításának, és alaposan elemezzék ki minden javaslat kockázatait és előnyeit; hangsúlyozza, hogy szorosan együtt kell működni a helyi és regionális önkormányzatokkal, és el kell magyarázni a lakosságnak, hogy a határok visszaállítása milyen következményekkel járna a mindennapi életükre nézve, ez a kettő ugyanis rendkívül fontos ahhoz, hogy az Európai Unió visszanyerhesse hitelességét a jelenlegi válsághelyzetben. Rámutat ezzel összefüggésben, hogy a Schengeni határellenőrzési kódexben egyértelműen meghatározott feltételek szerint az ideiglenes határellenőrzéseket nem lehet a végtelenségig folytatni: ezek legfeljebb két évre hosszabbíthatók meg, és kizárólag kivételes körülmények esetén, amikor a külső határ ellenőrzése terén tartósan fennálló súlyos hiányosságok veszélyeztetik a belső határok nélküli térség működését;

13. hangsúlyozza, hogy az EU külső határainak – különösen a harmadik országokban létrehozandó hotspotokkal történő – kezelése, a belső schengeni övezet biztonságának megőrzése, a szabad mozgás biztosítása és az EU komoly hitelvesztésének megelőzése érdekében sürgősen ki kell alakítani egy közös, fenntartható és ambiciózus európai megközelítést. Ezért minden érdekelt felet arra kér, hogy állítsanak össze rövid és hosszú távú megoldásokat is tartalmazó, egyértelmű útiterveket és menetrendeket, miközben azt is meghatározzák, mit jelent a közös felelősség és miben állnak a szolidaritáson alapuló intézkedések, és figyelembe veszik az egyes országok, régiók és helyi önkormányzatok, valamint a migránsok elvárásait, szükségleteit és integrációs képességét;

14. ezzel összefüggésben támogatja a biztonságos származási országok közös uniós jegyzékének összeállítását, az ugyanis a visszaküldés tilalmának elvét teljes mértékben tiszteletben tartva lehetővé tenné a menedékkérelmek gyors elbírálását a menekültügyi eljárásokról szóló irányelvben foglalt kritériumok alapján „biztonságosnak” tartott országok polgárai számára. Ezzel szemben az egyes országok által összeállított, koordinálatlan listák esetében fennáll annak a veszélye, hogy a legalacsonyabb menedékeselismerési arány elérése miatt folyik majd a verseny.

15. utasítja az elnököt, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Tanács elnökének.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 11-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

116. PLENÁRIS ÜLÉS – 2016. FEBRUÁR 10–11.

A Régiók Európai Bizottságának véleménye – Idősbarát turizmus

(2016/C 120/03)

Előadó: Annemiek JETTEN (NL/PES), Sluis polgármestere

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

1. hangsúlyozza, hogy az idősek közösségén belül meg kell különböztetni a különféle csoportokat, és fel kell térképezni ezek piaci preferenciáit és szükségleteit, hogy testre szabott üzleti terveket lehessen kidolgozni, melyekkel gondoskodhatunk arról, hogy minél jobban fejlődjön az EU-ban az idősbarát turizmus, mind a csoportos, mind az egyéni utazási kínálat tekintetében. Kiemeli, hogy azokat az akadályokat is fel kell térképezni, amelyekkel az idősebb turisták szembesülhetnek (például nyelvhasználat, az információ elérhetősége, szervezési problémák, életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés, az egészségügyi és sürgősségi ellátás rendelkezésre állása, utazási biztosítás stb.), és módszereket, eszközöket kell javasolni ezeknek az akadályoknak a leküzdésére;
2. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a jövőben egyetlen életkorhatárt, illetve egyetlen definíciót használjanak az időskori turizmus vonatkozásában, mivel ez lehetővé teszi a folyamat figyelemmel kísérését és egybevethető tanulmányok készítését az ebben a növekvő piaci szegmensben rejlő lehetőségek **optimális** kiaknázása érdekében;
3. hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy Európában megvalósuljon a **szélessávú internet** átfogó kísérleti piaca, illetve kiindulási alapja (kiépítése), hogy az érdekelt régiók minden esélyt megkapjanak egy stratégiaileg fenntartható (idegenforgalmi) versenyképességi előny létrehozására és **megvalósítására**. Ebből elsősorban a turisztikai kis- és középvállalkozások **profitálhatnak**;
4. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy az **európai digitális menetrendben** biztosítson kiemelt helyet az idősturizmusnak mint olyan mechanizmusnak, amely segít a digitális szakadék áthidalásában;
5. úgy véli, hogy az **idősturizmus politikájához integrált megközelítésre van szükség**. Konkrétabban a helyi és regionális önkormányzatoknak egy olyan **ágazatközi megközelítést** kellene mérlegelniük, amelynek keretében különböző, például az egészségügyi ellátás, a fizikai akadálymentesítés vagy a közlekedés terén aktív szerepet játszó szervezeteket vonnak be a folyamatba;
6. elismeri egy **európai adatbázis** létrehozásának fontosságát, amely adatokat tartalmaz nagyrészt önellátó idősek tökeerős csoportjáról. Ezen a rendszerkereten belül elemzéseket és mutatókat lehet kidolgozni, hogy hatékonyan megválaszolhassuk azt a kérdést, hogy az idősek növekvő száma mit jelent a turisztikai szolgáltatók kínálata számára a következő területeken: turisztikai célpontok, közlekedési társaságok, turisztikai látványosságok, szálláslehetőségek, kereskedelmi infrastruktúrák, valamint információszolgáltatók és média, amelyek olyan ötletekkel és ismeretekkel látják el a turistákat, amelyek nagymértékben hozzájárulhatnak a személyes turisztikai élmény gazdagításához. Az idősturizmus növekedésére való tekintettel ez az adatbank egyre fontosabb szerepet kap majd;

7. utal az EU idegenforgalmi politikájának 2010-es céljaira⁽¹⁾, azaz a „fenntartható, felelősségteljes, minőségi és következetes turizmus”, valamint a kapcsolódó uniós foglalkoztatás és társadalmi fejlődés előmozdítására;
8. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy az európai strukturális és beruházási alapok (ESIF) keretében – és miután értékelte a helyi és regionális önkormányzatok szükségleteit – biztosítson több teret a turisztikai célú fejlesztéseknek. Emellett a Bizottság pénzügyi támogatást biztosíthat azáltal is, hogy folytatja a Calypso-programot, a COSME alapok keretében kiemelt figyelmet szentel a turisztikai vállalkozásoknak és egy Erasmus+ alapot hoz létre idősek számára. Tekintettel a szektor által kínált potenciális foglalkoztatásra, fontos, hogy a turizmus támogatása – főképpen a kvv-kat illetően – a 2021 utáni időszakra vonatkozó többéves keret prioritásai közé tartozzon;
9. kiemeli, hogy az idegenforgalmi tevékenységek olajozott működéséhez alapvetően fontos a hozzáférhetőség, különösen az idősek számára, hiszen az idősek attól teszik függővé az utazást, hogy a turisztikai célpontokat és az őket érdeklő helyeket (szállókat, gyógyfürdőket stb.) el tudják-e érni fenntartható, kényelmes és megfizethető, egyben az életkorukból adódó szükségleteikhez igazodó közlekedési eszközökkel. Ezért érdemes arra ösztönözni a személyszállítással foglalkozó szolgáltatókat – például a légitársaságokat, a személyhajózási, busz- és vasúttársaságokat és a körutazást kínáló hajótársaságokat –, hogy fogjanak össze, és biztosítsák az intermodalitást a különféle közlekedési módok között annak érdekében, hogy az idősek könnyen és kényelmesen elérhessék a turisztikai célpontokat, köztük a távoli területeket;
10. támogatja ebben az összefüggésben az Európai Parlament európai turizmus fejlesztéséért felelős közös munkacsoportjának azon javaslatát, mely szerint 2018-at a „**turizmus európai évévé**” kellene nyilvánítani. Ennek során kiemelt figyelmet kellene fordítani az idősek szükségleteit ellátó infrastruktúrákra, valamint a turizmus főszezonon kívüli ösztönzésére;
11. hangsúlyozza, hogy a bevételekre és az ehhez kapcsolódó foglalkoztatásra való tekintettel az idegenforgalmi ágazat számos európai régió számára nagy jelentőséggel bír, egyes régiók számára pedig nélkülözhetetlen a versenyelőny ösztönzéséhez és megszilárdításához. Az idegenforgalom jelentős növekedési potenciállal rendelkezik, és közvetve vagy közvetlenül számos gazdasági, társadalmi és kulturális ágazathoz kapcsolódik. Az idegenforgalom sokszor motorja a régióbeli versenyképesség integrált, stratégiai és fenntartható módon történő fejlesztésének és fokozásának is. A helyi és regionális önkormányzatoknak ebben kulcsfontosságú szerepük van, ezért alapvető fontosságú, hogy a helyi és regionális együttműködés európai szintű ösztönzése révén optimálisan hasznosítsuk tudásukat és tapasztalataikat;
12. megismétli, hogy az idősek jelentős mértékben hozzájárulnak az európai idegenforgalmi ágazathoz, és hatalmas piaci potenciált képviselnek. Ráadásul több mint 3 000 milliárd euro a 65 év feletti európaiak elkölthető jövedelme, és a 2005. évi 68 millióról 2020-ra 84 millióra fog emelkedni az életkorral összefüggő egészségkárosodással élők száma. Jelenleg az Európai Unióban több mint 128 millió 55 és 80 év közötti polgár él, ez az össznépeség kb. 25 %-ának felel meg. Ezzel szemben a 28 tagállam polgárainak 41 %-a sosem lépte még át saját országának határát, míg az időskorúak közül 10-ből 7 kizárólag belföldi utazásokra indul;
13. megjegyzi, hogy ez a demográfiai fejlemény jelentős hatást gyakorol az idegenforgalmi keresletre és a munkaerőpiacra. Az idegenforgalmi ágazat a vártnál sokkal ellenállóbbnak bizonyult a külső sokkhatásokkal, illetve válságokkal szemben. A jelenlegi gazdasági környezetben a pihenésre és turizmusra fordított kiadások továbbra is jelentősek. A turizmus nagyon munkaerő-igényes ágazat, jelentősen hozzájárul a foglalkoztatáshoz és a társadalmi fejlődéshez, és több figyelmet érdemel a következő többéves keretben;
14. utal arra, hogy a turizmus számos kihívás előtt áll, például: a) demográfiai változások, b) digitális technológiák és c) az idegenforgalmi kínálat diverzifikációja. A globális verseny felborítja a hagyományos marketingstratégiák rendszerét, amelyek helyébe olyan stratégiák lépnek, amelyek rugalmasabb keretek között könnyebben elérhető szolgáltatásokat nyújtanak a turisták számára;
15. meggyőződése, hogy az idősbárát turizmus fejlesztésében a magas színvonal, a fenntarthatóság, a folytonos innováció és a jól képzett személyzet központi szerepet játszik;

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex:52010DC0352>

16. ezért azt ajánlja, hogy a regionális operatív programok keretében mérjék fel, melyek a nemzeti és regionális érdekek a demográfiai kihívás kontextusában. Ezek a programok többek között a kis- és középvállalkozások (kkv-k) versenyképességére, a foglalkoztatásra, a munkaerőpiacra és a társadalmi beilleszkedésre vonatkoznak. Ez fontos a szezonális munkanélküliség elleni küzdelemben és az idegenforgalmi ágazat munkahelyeinek élénkítő hatását illetően is;

17. megjegyzi, hogy a helyi és regionális idegenforgalmi szezon meghosszabbítása érdekében a politikai döntéshozóknak bizonyos korcsoportokon belül és azok mellett olyan speciális csoportokra is figyelniük kellene, melyeket közös érdeklődésük (például a kulturális örökség, a történelem, az oktatás, a vallás, a sport vagy a kikapcsolódás) motivál;

18. megjegyzi, hogy az egészségturizmus egyre fontosabb helyet tölt be az EU idegenforgalmi ágazatában, és mindkét dimenziója (gyógyászati és wellnessturizmus) támogatást érdemel. Főként regionális szempontból nagyon fontos, hogy támogassuk a versenyképességet, és az európai úti célokat olyan célterületekké fejlesszük, melyeket magas hozzáadott értékkel rendelkező, kiváló egészségügyi kínálatok jellemeznek. Az egészségturizmus lassan a leggyorsabban növekvő piaci szegmenssé válik a turisztikai ágazaton belül, különösen az időseket tekintve, akik számára az egészségügyi ellátás az egyik legfontosabb ösztönző az utazáshoz;

19. meggyőződése, hogy a digitális technológiáknak az infokommunikációs technológiákhoz való gyorsabb hozzáférés megvalósítása érdekében történő fejlesztése több célt szolgál, ideértve az „idősbarát turizmust” is, és összekapcsolható az EU számára fontos prioritásokkal. A technológiai infrastruktúrához való hozzáférés megkönnyítése jelentős mértékben hozzájárul majd a rendelkezésre álló vásárlóerő tényleges felhasználásához. Ez a vásárlóerő jelenleg nagyrészt az 50 év felettiek kezében van (az „ezüst gazdaság” gazdasági potenciálja);

20. hangsúlyozza, hogy a fenntartható munkahelyek létrehozása, a regionális növekedés és a kohézió szempontjából nagyon fontos a gasztronómiai turizmus, hiszen a turisták pénzüik több mint egyharmadát étkezésre költik;

21. a helyi és regionális önkormányzatoknak azt ajánlja, hogy fordítsanak figyelmet az operatív programok keretében megvalósított következő intézkedésekre: részvételi szerep vállalása, a köz- és magánszféra közötti partnerség (PPP) ösztönzése, hálózatok kiépítése és az idősbarát turizmus támogatása és fejlesztése. Ezért az idősbarát turizmus piacrészesedési potenciáljára való figyelemfelkeltést ösztönző kommunikációs tevékenységek is fontos szerepet kell, hogy kapjanak a helyi és regionális önkormányzatok menetrendjében;

22. megjegyzi, hogy az időskori turizmus nem alkot homogén piacot. Éppen ellenkezőleg: az időskorúak csoportja meglehetősen heterogén, különböző igényű, motivációjú és elvárású egyénekből áll. Az időskorúakat a társadalmi elszigeteltség kockázata fenyegeti; az idősbarát turizmus lehetőségeket kínál az idősek számára arra, hogy új társadalmi kapcsolatokat hozzanak létre. Kutatások bizonyítják, hogy a turisztikai tevékenységekben részt vevő idősek nemcsak egészségesebbek, és ezért kevésbé függenek az egészségügyi szolgáltatásoktól, de szándékosan úgy is választják meg úti céljaikat, hogy minőségi egészségügyi és jóléti szolgáltatásokban lehessen részüik;

23. azt ajánlja, hogy szilárdítsák meg az egészséges időskor témájára vonatkozó európai innovációs partnerséggel (EIP) fennálló kapcsolatot a mobilitásnak, a biztonságának, a közterületek akadálymentességének, valamint az egészségügyi és szociális ellátásnak a támogatását illetően;

24. emlékezteti az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet játszanak az olyan ágazati szakpolitikák koordinációjában, mint például a közlekedés, az ellátás, a várostervezés és a vidékfejlesztés. Ezek az ágazatok a maguk részéről közvetlen vagy közvetett hatást gyakorolnak a helyi turizmusra, amely kis és közepes családi vállalkozásokból tevődik össze;

25. egyetért azzal, hogy a helyi önkormányzatoknak ki kell használniuk azokat az esélyeket, amelyeket az idegenforgalom kínál az „intelligens” városok fejlesztésére, a kis- és középvállalkozások (kkv-k) egyéni kompetenciáira kell támaszkodniuk, és támogatniuk kell ezeket a vállalkozásokat. E támogatást illetően számos intézkedésnek lehet figyelemfelkeltő hatása. Gondolhatunk itt például a finanszírozási lehetőségekről való tájékoztatásukat szolgáló kapacitások kiépítésére; az európai projektekre vonatkozó partnerségek ikerintézményi programok révén történő koordinációjára és közös vállalkozások létrehozására az információkhoz való könnyebb hozzáférésre és az összes korcsoport szükségleteire szabott közlekedési infrastruktúrára és termékekre vonatkozó helyi és regionális gyakorlatok példái között;

26. sürgeti a politikai döntéshozókat, hogy hozzák létre az ahhoz szükséges feltételeket, hogy a turisztikai ágazat:

— megfizethető és széles körű turisztikai kínálatot teremthessen,

- összegyűjthesse az időskorúakat tömörítő szervezetek közötti bevált gyakorlatokat, és terjesszesse ezeket például egy időseknek szánt csereprogram létrehozása révén,
- létrehozhasson megfizethető turisztikai termékeket az idősek számára,
- segíthessen az idegenforgalmi kis- és középvállalkozásoknak abban, hogy együtt csokorba gyűjtsék és értékesítsék a környék turisztikai kínálatát,
- ösztönözhesse, hogy a határokon átnyúló utazás könnyebbé váljon az idősek számára;
- tiszteletben tartsa a szubszidiaritás elvét összhangban az EUMSZ 195. cikkével, amely kimondja, hogy az EU-nak csak támogató hatásköre van a turizmus terén;

27. megjegyzi, hogy a helyfoglalási rendszerek, a közösségi média és az elektronikus piactér csak néhány példa az internetet jelenleg uraló turisztikai alkalmazások közül. A helyi önkormányzatok modern kommunikációs technológiák – például keresőmotorok – hasznosítását is megfontolhatják, amelyek átláthatóságot biztosítanak a felhasználóknak, így az időskorúak megtudhatják, hogy milyen árérték arányra számíthatnak. Vannak azonban olyan időskorú polgárok, akik kevésbé jártasak az online helyfoglalási rendszerekben és az utazók értékeléseit tartalmazó honlapok böngészésében. A digitális szakadék miatt az időskorúak inkább a hagyományos helyfoglalási módszereket, és – például az utazási irodákkal való – személyes kapcsolatfelvételt részesítik előnyben. Ahhoz, hogy az idősebb nemzedék is kihasználhassa a digitális lehetőségeket, a helyi és regionális önkormányzatok például képzéseket kínálhatnak számukra;

28. úgy véli, hogy a kapcsolatteremtés másokkal „segíthet az idősebb embereknek abban, hogy egészségesek, függetlenek és munkájukban vagy közösségükben aktívak maradjanak”. Ezt a szociális hálózatok támogatásával és az érdekelt feleknek (például kutatóközpontoknak és intézeteknek, informatikai magánvállalkozásoknak, a civil társadalomnak, a helyi közösségnek stb.) a technológiai felületek, illetve egy idősbárát közösségekre vonatkozó egyetemes koncepció tervezésében és kidolgozásában való részvételével lehet megvalósítani;

29. tudatában van annak, hogy az érdekelt felek közötti digitális kapcsolatok hatásának jellege jelentősen megváltozott, és utal egy európai adatbázis létrehozásának fontosságára. A meglévő eszközök lehető leghatékonyabb hasznosítása érdekében az időskori turizmusra vonatkozó adatbázist a virtuális idegenforgalmi megfigyelőközpont keretében lehetne kezelni, azt azonban még meg kell határozni, hogy ki dolgozza ki a modellt, és ki gyűjtse össze az adatokat a mutatókhoz;

30. utal arra, hogy az egészségügyi ellátás toronymagas költségei ráirányították a figyelmet az öregedésre és az **ágazatokon átívelő partnerségek** létrehozására. Ezért az e-egészségügyi program különösen kedvező hatással lehet az idősbárát turizmus alakulására. Az egészséget az idősek rendszerint otthon maradásuk második leggyakoribb okaként említik. Ha az idősek (elektronikus úton) hozzájuthatnának minőségi egészségügyi ellátáshoz otthonuktól távol, azzal enyhíthetők, illetve megszüntethetők lennének félelmeik, és így szabadidejük eltöltésében is bátrabbakká válhatnak. Az utazás ráadásul a kedvezőbb éghajlatnak, az új élményeknek és a napi rutinból való kiszakadásnak köszönhetően az egészségre is jó hatást gyakorolhat;

31. hangsúlyozza a határokon átnyúló egészségügyi ellátásról szóló irányelv jelentőségét, és sürgeti a helyi és nemzeti hatóságokat, hogy javítsák az idős polgárok külföldi egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó információkhoz való hozzáférését, mivel ez lehetővé teszi számukra, hogy megalapozott döntéseket hozzanak a gyógyászati és egészségügyi ellátási eljárásokkal kapcsolatban, és egészségügyi gondok nélkül utazzanak az EU-n belül;

32. ajánlja a mobilitás javítását, biztonsági kezdeményezések létrehozását, valamint a közterületek általános akadálymentesítésének javítását valamennyi korcsoport számára. Fontos, hogy szorosan összekapcsoljuk egyrészt az időskori turizmust, másrészt pedig a tevékeny és egészséges időskor témájára vonatkozó európai innovációs partnerséget;

33. támogatja azt az elképzelést, hogy létrejöjjön az európai polgármesterek demográfiai változásokkal foglalkozó szövetsége, és szorgalmazza, hogy a turizmust olyan fontos szakpolitikai területként ismerjék el, amely hozzájárulhat az innováció fellendítéséhez, az egészséges és tevékeny élet elősegítéséhez és a generációk közötti szolidaritás támogatásához.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 10-én.

a Régiók Európai Bizottsága
elnöke

Markku MARKKULA

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Innováció és modernizáció a vidék gazdaságában

(2016/C 120/04)

Előadó: Randel LÄNTS, Viljandi települési önkormányzatának tagja (EE/PES)**I. HÁTTÉR**

1. Az Európa 2020 stratégia szerint a gazdasági növekedés első számú motorjai a városok és a nagyvárosok. Amennyiben azonban nem használják ki teljes mértékben a bennük, illetve a vidéki területekben rejlő lehetőségeket, akkor nem lehet elérni a stratégia célkitűzéseit, illetve garantálni a területi kohéziót sem.
2. A vidéki területek és a köztes régiók adják az EU területének 91 %-át, itt él az uniós lakosság 60 %-a, itt termelik meg a bruttó hozzáadott érték 43 %-át, és itt van az uniós munkahelyek 56 %-a.
3. A vidéki életforma gazdag kulturális, építészeti, természeti, szociális, kulináris és gazdasági örökséget is jelent. A vidéki területek tehát fontos tényezőket jelentenek a fenntartható fejlődésre és a területi kohézióra törekvő új politikai irányvonalak szempontjából.
4. Az Európai Unió számos vidéki térsége hasonló problémákkal küzd: nehéz megközelíthetőség, távol vannak a döntéshozatal helyszínei és a kutatóközpontok és az oktatási intézmények, hiányos a technológiai infrastruktúra. Mindezek miatt egyre nagyobb a technológiai szakadék a vidéki térségek és a többi terület között. A vidéki területeken alacsonyabb a foglalkoztatottsági ráta, ráadásul ott kevesebb új munkahely is jön létre. Ugyanakkor a vidéki területek számos előnyt is tartogatnak: természetközelség, kellemes életér, kisebb mértékű környezetszennyezés, hogy csak néhány szempontot említsünk.
5. Nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy jellemzőik és problémáik alapján nagyon eltérőek lehetnek egymástól az egyes vidéki térségek. Egyes térségekben problémát okoz az elvándorlás és a népesség elöregedése, az alacsony népsűrűség és a településmagok szétszórtsága, más, városközeli területeken pedig egyre nagyobb a nyomás az építési telkek iránti növekvő kereslet és a demográfiai helyzet alakulása miatt. Néhány térségben visszaesett a mezőgazdasági tevékenység, ami visszaveti a gazdasági konjunktúrát is. Ezzel szemben más helyeken – ahol ezt a természeti környezet vagy az életér egyéb jellemzői lehetővé teszik – egyre nagyobb sikereket érnek el az idegenforgalom terén és/vagy nő az újonnan odaköltözők száma. Vannak olyan térségek, ahol viszonylag jónak mondható az úthálózat, illetve az információs és kommunikációs infrastruktúra, de léteznek meglehetősen elszigetelt helyek is. Egy részük a kontinensen található, más részük viszont szigeti régiókban, amelyeknek le kell küzdeniük a szigeti jellegből adódó hátrányokat. Az bennük a közös, hogy a vidéki térségek fejlettségi szintje az uniós szint alatt van és különösen a városi területek fejlettsége mögött marad el; ráadásul ez a lemaradás egyre nagyobb méreteket ölt.
6. Mindenesetre az európai jog elismer olyan egyedi vidéki térségeket, mint a hegyvidéki és a ritkán lakott térségek, amelyek esetében a fejlesztési lehetőségeket és korlátokat egyszerre figyelembe vevő, egyedi megközelítés alkalmazandó.
7. A köz- és magánszolgáltatások minőségének folyamatos biztosításához gyakorta jelentős politikai, civil és pénzügyi erőfeszítésekre van szükség, ami nagyobb szolidaritást követel meg a városok és a vidéki területek között. A közszolgáltatások és közhasznú termékek fejlesztése ugyanakkor új kihívást is jelenthet a vállalkozók számára. A közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó feltételekkel például arra lehet ösztönözni a cégeket, hogy innovatív megoldásokban is gondolkodjanak.
8. A KAP keretében rendelkezésre álló forrásokat az előző időszakban felhasználható összeghez képest 11,1 %-kal csökkentették. Tizenegy tagállam úgy döntött, hogy ennek a csökkentésnek a kiegyenlítésére forrásokat csoportosít át az első pillérből a másodikba, öt tagállam – köztük négy, az uniós átlagnál kevesebb közvetlen kifizetésben részesülő középkelet-európai tagország – pedig éppen fordított módon kíván eljárni. Ezek a források azonban továbbra is inkább bevételgenerálásra, nem pedig a vidéki területek modernizációjára és támogatására szolgálnak.

9. Nem lehet tényleges vidékfejlesztési politikát folytatni úgy, hogy nem veszünk figyelembe minden egyes érintett szereplőt. Az uniós intézményeknek, a tagállamoknak, valamint a helyi és regionális önkormányzatoknak a vidékfejlesztési programjaikban elegendő figyelmet kellene fordítaniuk a társadalmi beilleszkedésre, a szegénység elleni küzdelemre és a vidéki területek gazdasági növekedésének elősegítésére. A források csökkenése nagyon megnehezíti a helyi és regionális önkormányzatok számára e prioritások finanszírozását.

10. Az EMVA-forrásoknak csupán 6 %-át irányozzák elő a LEADER programhoz; ez pedig egyes tagállamokban esetleg nem lesz elegendő a beruházások felélénkítéséhez. Pedig a LEADER program segítségével 1991 óta 150 000 új munkahelyet sikerült létrehozni, és a LEADER fontos eszköz, amely elősegíti a foglalkoztatást, illetve a vidéki térségekben a gazdasági és társadalmi rendszer fenntartását és továbbfejlesztését.

11. A források növelése mellett a ki kellene bővíteni a helyi fejlesztések körét is, hogy abba beleférjen minden olyan projekt, amelynek célja a vidéki térségek gazdasági és társadalmi fejlődésének támogatása. Segíteni kellene a kistermelők együttműködését, hogy így növekedhessenek termelési kapacitásaik, nőjön a helyi piacok teljesítménye, megoldódjanak a rövid ellátási láncsal kapcsolatos problémák, és hogy támogassuk a termékfejlesztést és a közös értékesítést. Az ilyen típusú intézkedésekkel elő lehet segíteni a regionális oktatási és szakképzési intézményekkel folytatott együttműködés elmélyítését, illetve LEADER-hálózatok és egyéb helyi együttműködési formák kialakulását is.

12. Az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatósága tanulmányt készített arról, hogy a kohéziós politika, bevált módszerek és jövőbeli politikai opciók keretében hogyan lehet támogatni a helyi fejlesztéseket. Ebben azt javasolják, hogy a helyi fejlesztésekhez hozzanak létre egy koordinációs platformot, amelynek az lenne a feladata, hogy a fejlesztés helyi vetületét beépítse az Európa 2020 stratégiába. A platform foglalkozhatna az eljárások egyszerűsítésével, illetve annak vizsgálatával, hogy megfelelően össze vannak-e egymással hangolva a különböző ágazatspecifikus politikák. A platform egy európai bizottsági szolgálatközi munkacsoportként működhetne a gyakorlatban, amelyet adott esetben más uniós szervek képviselőivel is ki lehetne bővíteni.

13. Amint azt számos tanulmány bizonyítja, a vidékfejlesztési hálózatok egyre jelentősebb mértékben járulnak hozzá a vidéki közösségek fejlődéséhez és az ezzel kapcsolatos innováció előmozdításához, mivel tanácsokkal és információkkal tudnak szolgálni a helyi problémák kezeléséhez szükséges kreatív megoldások kidolgozásában, a tanulságok és a bevált gyakorlatok tagok közötti megosztásában, valamint a finanszírozási források megtalálásában; Az RB ezért üdvözli az európai vidékfejlesztési hálózatnak és az európai innovációs partnerségi hálózatnak az 1305/2013. sz. rendelet 52. és 53. cikke értelmében történő létrehozását.

14. Az előző (2007–2013-as) programozási időszakban az EMVA-ból 91 milliárd eurót, a többi strukturális alapból pedig 85 milliárd eurót lehetett a vidékfejlesztésre fordítani. Az új ERFA-rendelet azonban elsősorban a városokra helyezi a hangsúlyt, a vidéki területeket pedig meg sem említik benne. Ennek alapján felvetődik az a kérdés, hogy tulajdonképpen milyen lehetőségek maradnak arra, hogy a többi strukturális alapból (elsősorban az ERFA-ból és az ESZA-ból) társfinanszírozzanak vidéki területeken megvalósuló fejlesztési projekteket – különösen, ha abból indulunk ki, hogy az EMVA-rendeletben szereplő intézkedések zömét a mezőgazdaság részére tartják fenn.

15. Az alacsony népsűrűségű, valamint súlyos és tartós demográfiai hátrányokkal küzdő térségek helyzetének célzott támogatásokon keresztüli kezelésére az alapok közti együttműködés is megfontolandó.

16. Az operatív programok végrehajtásának egy közelmúltbeli áttekintéséből az derül ki, hogy az ERFA-ból jelenleg csupán 22,6 milliárd eurót szánnak a vidéki területek számára. Az ERFA teljes költségvetésének ez csak 11 %-a.

17. Hangsúlyozandó, hogy a területi együttműködésre irányuló európai alapok előmozdíthatják, hogy a határ menti régiók vidéki térségeinek fejlesztése érdekében a határokon átnyúló térségekben megosszák egymással az emberi és technikai erőforrásokat.

18. Az Európai Bizottság és az Európai Beruházási Bank (EBB) 2015. március 23-án bemutatott egy olyan modellt egy mezőgazdasági garanciaalaphoz, amely a hitelhez jutást hivatott megkönnyíteni a vidéki területeken, hogy a termelők és más szereplők könnyebben hitelhez juthassanak a vidéki térségekben.

19. A népesség csökkenése és a fiatalok közepes és nagyvárosokba való elvándorlása súlyos problémát jelent egész Európában. Az elvándorlás fő oka, hogy nincs elég munkahely, alacsonyak a bérek és nem eléggé vonzó a vidéki élet. Másrésztől vidéki vállalkozók arról panaszkodnak, hogy nem találnak új, képzett munkavállalókat. Ezért mielőbb javítani kell a vidéki szakképzésen – mégpedig mind az alapképzésen, mind a szakmai továbbképzésen.

20. Fontos, hogy rugalmasan, gyorsan és a régió számára megfelelő mértékben képzéseket nyújtsunk a hiányszakmák terén. Nyilvánvaló, hogy vidéken nehezebb szakképzési lehetőségeket biztosítani, mint a városokban, hiszen a tanulók elszórtan élnek, és eltérő igények jelentkeznek. Az oktatási intézmények és a vállalkozások aktivizálásának egyik legegyszerűbb módja a gyakornokképzés, illetve gyakornokok alkalmazása, amely azonban külső segítség nélkül túl nagy terhet jelenthet a kisvállalkozások számára. Fontolóra kellene venni, hogy terveket dolgozzanak ki olyan vállalatok támogatására, amelyek gyakornokokat alkalmaznak méltányos javadalmazással és valóban kilátásba helyezik hosszú távú foglalkoztatásukat is. Jelentős forrásokkal kellene ellátni a regionális szakképzési és egyéb oktatási célú intézményeket, és egyértelmű továbbképzési és átképzési feladatokat kellene rájuk bízni. Egyes térségekben a civil társadalom hozzájárult a szükséges intézmények létrehozásához is – az ezzel kapcsolatos tapasztalatokat meg kellene osztani más térségekkel is.

21. A gyors technológiai fejlődésnek köszönhetően a vidéki területek és a vidéki gazdaság szempontjából fontosabbá vált az erdőgazdálkodás szerepe. Manapság az erdőgazdálkodás a fánál mint nyersanyagként már jóval többet nyújt számunkra. A feldolgozott fát felhasználják az építőiparban, illetve a farostokat például a ruhaiparban, a gépjármű- és még az élelmiszeriparban is.

22. A versenyképesség és a gazdasági növekedés szempontjából nagyon fontosak a gyors távközlési hálózatok. Csak akkor lehet minőségi digitális szolgáltatásokat kínálni, ha van hozzájuk gyors és megbízható internet. Bár a szélessávú lefedettség az EU-ban az elmúlt néhány évben jelentős mértékben javult, és egyes területeken kiépült már a szükséges infrastruktúra, sok helyen még mindig nagy a lemaradás. Ezenkívül a vidéki területeken a lefedettségre vonatkozó statisztikák nem mindig tükrözik a szélessávú szolgáltatások minőségét. Az Európa 2020 stratégia részét képező digitális menetrendben foglalt célokkal összhangban erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy az EU egész területén ugyanazt a kapacitást lehessen biztosítani. Ebben a kérdésben különösen tetten érhető a városok és a vidéki területek közötti jelentős eltérés. Egyes térségekben, ahol alapvetően biztosított a hozzáférés, a csatlakozás még jelentős többletberuházást igényel a végfelhasználók részéről, akiknek maguknak kell állniuk az ezzel kapcsolatos költségeket. További erőfeszítéseket kell tenni a virtuális piac áttörésének elősegítése, a megfizethető digitális kommunikációs szolgáltatások elérhetőbbé tétele, valamint az on-line szolgáltatások vidéki területeken való elterjedése érdekében.

23. Az infrastruktúra biztosítása mellett arról is gondoskodni kell, hogy az emberek és a vállalkozások jó felhasználókká váljanak. Tanulmányokból kiderül, hogy a legtöbben még jó internetes lefedettség esetén is csak korlátozott mértékben élnek ezekkel a lehetőségekkel. Esélyt jelenthet a vidéki területek számára, ha képzési intézkedéseket vezetnek be, illetve tájékoztatást biztosítanak a különböző lehetőségekről – különösen arról, hogy a kisvállalkozások miként tudják alkalmazni az információs és kommunikációs technológiákat a termékfejlesztésben.

24. Manapság általában nagyvárosokkal azonosítják az „intelligens városok” koncepcióját, abból kiindulva, hogy ott játszódnak le a változások, és ott kutatnak fejlesztési lehetőségek után. Ugyanakkor a vidéki térségeknek is célszerű volna nyitniuk e felé a koncepció felé. A „várost” és a „vidéket” nem ellentétes fogalmakként kellene felfogni, hanem szinergiának kellene létrejönnie közöttük, amelyhez pedig hozzájárulhatnak az új technológiák és azok helyi alkalmazása. A város és a vidék közötti ellentét elkerülésére inkább „intelligens régiókról” kellene beszélni.

25. A közös agrárpolitika szabályozza a mezőgazdaságot és ennek kiemelkedő szerepét a vidékfejlesztésben. Regionális szinten a vidékfejlesztés szoros összefüggésben van a mezőgazdaság fejlesztésével. A vidéki nem kifejezetten jelenti a mezőgazdaságot, de az is bizonyosság, hogy mezőgazdaság nélkül nem létezik vidék. A mezőgazdaság fejlesztését nem lehet önállóan kivitelezni, s a továbbiakban is biztosítani kell a feltételrendszereinek és céljainak konvergenciáját a vidékfejlesztéssel, amelynek értelmében a mezőgazdaság fejlesztése a vidéki lakosság, a mezőgazdaságban dolgozók, és nem utolsósorban a szomszédos városok lakossága életszínvonalának növelésére kell, hogy irányuljon.

26. A mezőgazdasági termelékenységgel és fenntarthatósággal kapcsolatos európai innovációs partnerség egy újfajta koncepció az olyan problémás pontok, hiányosságok és akadályok felszámolásához, amelyek gátolják vagy lelassítják az európai kutatás és innováció területéről jövő jó elképzelések kidolgozását és piaci felhasználását. Elsősorban a kevés beruházásra, az idejétmúlt jogszabályokra, a hiányzó szabványokra és a piac szétforgácsoltságából eredő problémákra kell megoldásokat találni.

27. Mivel számos vidéki térség olyan nehézségekbe ütközik a fizikai megközelíthetőség terén, amelyek megakadályozhatják őket gazdasági potenciáljuk teljes kiaknázásában, az állami források felhasználásakor figyelembe kell venni a vidéki és városi térségek gyors, de közben a környezetre sem ártalmas közlekedési hálózatok révén történő hatékony összekapcsolásának szempontját is.

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

28. úgy véli, hogy az EU valamennyi régiójában, de különösen a vidéki térségekben felmerülő gazdasági, természeti és szociális problémák csak integrált politikai módszerekkel oldhatók meg,

és ezért az alábbiakat szorgalmazza:

29. üdvözölni kell az újonnan létrehozott közös stratégiai keretet és arra kell kérni az Európai Bizottságot, hogy folytassa a strukturális alapokra vonatkozó szabályok egységesítését, hogy jobban tervezhető és irányítható legyen a vidéki területek fejlesztése;

30. biztosítani kell az alapok integrációjára, a mezőgazdasági és vidéki ágazatban megvalósuló innovációra és az együttműködésen alapuló megközelítésekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatékonyságát és eredményességét mint a vidékfejlesztési politika reformjának legnagyobb újdonságát jelentő elemeit;

31. differenciáltabb hozzájárulásokra kell törekedni és minden uniós politikaterületen figyelembe kell venni a vidéki térségek szempontjait, éppúgy, ahogy ez jelenleg a városok esetében is történik;

32. fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a megszorító intézkedések, illetve a mezőgazdaságra és vidékfejlesztésre szánt források általános csökkentése veszélybe sodorja a vidéki térségek fennmaradását, ami pedig ellentétes az uniós területi kohézió elvével;

33. fel kell kérni az Európai Bizottságot arra, hogy jobban támogassa azokat a vidéki térségeket, amelyeknek jelentős erőfeszítéseket téve át kellett alakítaniuk gazdasági modelljüket, például a súlyt áthelyezve a mezőgazdasági ágazatról a turizmusra;

34. növelni kell a vidékfejlesztéshez nyújtott uniós pénzügyi támogatások összesített mértékét, hogy ellensúlyozzuk a mezőgazdasági termelés jelentős regionális különbségekhez vezető, egyre növekvő koncentrációját, és korlátok közé szorítsuk a második pillérből az első pillérbe irányuló átcsoportosításokat;

35. a többéves pénzügyi keret félidei felülvizsgálata során fontolóra kellene venni, hogy a 2014–2020-as programozási időszakban több uniós forrást irányozzanak elő a helyi fejlesztésekre;

36. a vidékfejlesztés előmozdításában ma már elismert jelentőségére való tekintettel a LEADER esetében az EMVA-hozzájárulás teljes összegének 5 %-át meghaladó minimális arányt kell biztosítani;

37. különös figyelmet kell fordítani olyan programokra, amelyek a kislélekszámú és/vagy elnéptelenedési kockázattal rendelkező települések megújulását és fejlesztését célozzák, történelmi-kulturális örökségüket értékesítve turisztikai attrakcióvá alakítva ezen településeket;

38. támogatni kell az Európai mozgalom a vidékért (M.E.R.) és a vidéki, hegyvidéki és távol eső területekkel foglalkozó kibővített európai parlamenti munkacsoportnak az Európai Bizottsághoz intézett kérését, mely szerint fehér könyvet kellene kidolgozni, amely kiindulópontot jelenthetne egy 2020 utáni vidékfejlesztési politika kidolgozásához;

39. aktívan támogatni kell azt a helyi fejlesztéssel foglalkozó koordinációs platformot, amelyet az Európai Bizottságnak kell majd létrehoznia;
40. ki kell hangsúlyozni, hogy a vidéki területek a fejlődés és az innováció fontos elemei, és ezzel hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósulásához;
41. az ERFA keretében egyértelműen ki kell mondani, hogy többletértéket jelent a városi és a vidéki területek közötti együttműködés, illetve az, ha az ilyen térségeket még inkább a funkcionalitás oldaláról közelítjük meg. Így lehet ugyanis maximálisan kihasználni az ilyen város-vidék közötti együttműködésekben rejlő lehetőségeket és ezekkel a funkcionális térségekkel jelentősen hozzájárulni a területi kohézióhoz;
42. el kell utasítani, hogy az uniós források elosztásakor a makrogazdasági feltételeesség elvét alkalmazzák – szociális és környezeti mutatókat is figyelembe kell venni;
43. kiemelt figyelmet kell szentelni a vidéki térségekben az innovatív módszereknek, hiszen ezek példaként szolgálhatnak más régiók és térségek számára is;
44. el kell érni, hogy az EBB-alapokat, a mezőgazdasági innovációs programokat és a tudományos kutatásokat elsősorban az állattartásra, a családi jellegű mezőgazdasági kisüzemekre irányulóan, illetve a természeti hátrányok – így például a hegyvidéki térségek – szempontját figyelembe véve alakítsák ki úgy, hogy közben gondolnak a társadalmi problémákra adható válaszokra is, annak érdekében, hogy fenntartható mezőgazdaság működhessen valamennyi régióban, és meg lehessen őrizni a vidéki közösségeket, csökkentve így a regionális különbségeket;
45. hangsúlyozni kell, hogy a vidéki térségek gazdasági korszerűsítésének szempontjából milyen fontos az innovációs partnerség, főként amennyiben az a mezőgazdasági és a kutatáspolitikai, illetve a kutatók és a mezőgazdasági termelők közötti szorosabb kapcsolatok megteremtését célozza. E tekintetben teljes mértékben ki kell használni az 1305/2013. sz. rendeletben előírt intézkedéseket „a tudásátadás és az innováció előmozdítása a mezőgazdaságban, az erdészetben és a vidéki térségekben” prioritás támogatására;
46. szorgalmazni kell a különböző nemzeti vidéki hálózatok funkcióit és feladatait meghatározó megfelelő útmutatók, illetve a hálózatok vidékfejlesztési terveinek végrehajtásában való segítségnyújtás módozatainak uniós szintű kidolgozását;
47. törekedni kell arra, hogy uniós szinten jobban koordinálják az innovációs politikát;
48. határozottan kifogásolni kell, hogy a vidéki területek nem tartoznak a helyi fejlesztést célzó, európai bizottsági innovációs partnerség („Intelligens városok és közösségek – európai innovációs partnerség”) fő célcsoportjába;
49. sajnálattal kell tudomásul venni az operatív programok végrehajtásáról készült időközi jelentést, amely hangsúlyozza, hogy jelenleg az ERFA-forrásoknak csupán 11 %-át lehet a vidéki területekre fordítani;
50. korszerűsíteni kell a vidéki képzési kínálatot, valamint alkalmazkodni kell a globális versenyfeltételekhez és a helyi vállalkozások igényeihez;
51. el kell érni, hogy az ESZA forrásainak egy részét a fejlesztésre szoruló vidéki területeken megvalósuló szakoktatásra és szakképzésre fordítsák;
52. szorgalmazni kell az Európai Bizottságnál, a tagállamoknál és azok helyi és regionális önkormányzatainál, hogy mozdítsák elő az együttműködést a vállalkozások és a regionális oktatási és szakképzési intézmények között, többek között azzal, hogy más tagállamokban már kipróbált megoldások alapján segítik olyan központok kialakítását, amelyek támogatják a mezőgazdasági innovációt;
53. meg kell ismételni azt a felhívást, hogy az egész társadalmat meg kell tanítani arra, hogy mennyire fontos a vidéki területek megőrzése az egész népesség számára ⁽¹⁾; és hogy ezért a vidéki térségek lakosságának is biztosítani kell az olyan alapvető közszolgáltatásokat, mint az oktatás, az egészségügy vagy a szociális szolgáltatások.

⁽¹⁾ NAT-V/029.

54. intézkedéseket kell kidolgozni annak érdekében, hogy támogassuk a kisvállalkozásokat a termékfejlesztésben és felszámoljuk a piaci akadályokat, ösztönözni kell emellett az agrár-élelmiszer-ipari termékek rövid értékesítési láncait és termeléshez közeli fogyasztását;
55. szorgalmazni kell, hogy – új generációs hozzáférési hálózatok révén, melyek elősegítenék az Európa 2020 stratégiában szereplő digitális menetrend teljesítését – tegyenek többet azért, hogy a vidéki területeken is kiépüljön a gyors internet;
56. hangsúlyozni kell, hogy javításra szorulnak az alapvető IKT-készségek.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 10-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Területfejlesztési mutatók – A GDP-n innen és túl

(2016/C 120/05)

Előadó: Catuscia MARINI (IT/PES), Umbria régió elnöke**POLITIKAI AJÁNLÁSOK**

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

A GDP-ről és a GDP-n túli mutatókról folyó politikai vita

1. elismeri, hogy a politika kialakításában fontos egy olyan stratégiai megközelítés, amely közös értékeken alapuló közös célokat határoz meg, és azonosítja a közösen meghatározott célok eléréséhez szükséges intézkedéseket. Ilyen módon nem szalasztjuk el az Európa 2020 stratégia és a 2014–2020-as pénzügyi keret féldős értékelései teremtette lehetőségeket, amelyek egy valamennyi kormányzati szintet bevonó, lényegesen jobb irányítási struktúrához vezethetnek;
2. úgy véli, hogy a következetes politikai döntések nyilvánosság általi elfogadásához kritikus jelentőségű a közpolitikák bizonyítékokon alapuló megközelítése, amelynek keretében előzetesen kiszámítják és mérik a politikai lehetőségek hatását;
3. a társadalmaink fejlődésének mérésével kapcsolatos vitát illetően hangsúlyozza a mérés, az érzékelés és a fellépés közötti szoros összefüggéseket; hangsúlyozza, hogy az intézkedéseket széles körben elfogadott társadalmi értékek alapján, előrettekintően kell megválasztani;
4. rámutat arra, hogy a mutatókkal kifejezett intézkedések vagy célértékek soha nem helyettesíthetik a megfelelő, világosan kinyilvánított politikai stratégiát; következésképpen mindig egy cél elérésének eszközei – vagyis stratégiai célok végrehajtására szolgáló eszközök – maradnak;
5. megállapítja, hogy a „Területfejlesztési mutatók – a GDP-n innen és túl” témakörében folyó vita ennél fogva politikai jellegű, és annak közös és demokratikus meghatározásával kell kezdődnie, hogy miben állnak a jelen és a jövő nemzedékeinek stratégiai célkitűzései, amelyek egy adott önkormányzat politikai tevékenységének alapját képezhetik;
6. ezzel összefüggésben meggyőződése, hogy tovább kell javítani az uniós szintű politikai irányításhoz jelenleg alkalmazott módszereket annak érdekében, hogy naprakészebb, átfogó információkhoz jussunk, amelyek jobban megfelelnek a valóságnak, és megfelelő, egységes módszert kell meghatározni a gazdasági, társadalmi és környezeti szempontok helyzetelemzésbe való beépítésére;
7. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés és a kohézió Európai Unión belüli elérésére vonatkozó jövőbeli, GDP-n túli teljesítménymutatókról szóló vitába az Európai Unió valamennyi kormányzati szintjét be kell vonni;
8. hangsúlyozza, hogy alaposan elemezni kell az újabb referenciaértékek, mutatók és a területi szinten már kipróbált vagy használt módszerek iránti igényt, illetve használatuk kivitelezhetőségét és következményeit. Úgy véli, hogy még bőven van idő arra, hogy mindezt alaposan kielemezzék, és az eredményeket felhasználják a következő tervezési időszakokkal kapcsolatos vitákban;
9. hangsúlyozza az Európában többek között az állami és magánberuházások, az innováció, a digitális szolgáltatások, a termelékenység, a foglalkoztatás, a szegénység, a szociális jólét, a demográfiai változások és a népesség területi eloszlása terén fennálló növekvő területi különbségek jelentette kihívást, és felkéri az Európai Bizottságot, hogy az uniós politikák értékelése és az új politikai eszközök tervezése során vegye mindezt figyelembe;
10. hangsúlyozza e tekintetben, hogy az RB e vita részese lehetne, népszerűsítve a helyi és regionális önkormányzatok álláspontját és jelentősen közreműködve egy olyan módszer meghatározásában, amely egyensúlyt teremt a gazdasági, társadalmi és környezeti információk között, és amely a finanszírozási döntések hivatkozási alapjaként végső soron rendkívül fontos lenne a regionális és helyi önkormányzatok számára;

11. a következő, 2020 utáni programozási időszakra való tekintettel javasolja, hogy az Európai Bizottság indítson a lehető leghamarabb részletes vitát a helyi és regionális önkormányzatokkal e politikák jövőbeli céljairól és a fejlődés mérését szolgáló szükséges mutatókról; felkéri az Európai Bizottságot, hogy a 2009-es közleménye nyomán és a legújabb fejleményeket is figyelembe véve tegyen javaslatot egy, a GDP-vel és az azon túli mutatókkal kapcsolatos menetrendre;

Az uniós politika céljainak meghatározását szolgáló, GDP-t kiegészítő módszer felé

12. elismeri a bruttó hazai termék (GDP) érdemeit, amely egy világos módszertanon alapuló, egyszerű, közvetlen és lineáris mutató, és lehetővé teszi sok releváns makrogazdasági intézkedés különböző időpontok, illetve országok és régiók közötti összehasonlítását, és így módon az erőforrások elosztásának hasznos eszköze;

13. rámutat azonban arra, hogy a GDP nem méri pontosan, hogy egy társadalom mennyire képes olyan kérdéseket kezelni, mint például az éghajlatváltozás, az erőforrás-hatékonyság és a régiók versenyképessége, az életminőség, az időszűke népesség, a társadalmi befogadás, a földrajzi sajátosságok, a jövedelemelosztás, valamint a források és a gazdasági növekedés tényezőinek földrajzi elosztása; hozzáteszi, hogy e szempontok a regionális és helyi képviselők tapasztalata szerint kulcsfontosságúak a polgárok számára;

14. üdvözli ezért a számtalan nemzetközi, nemzeti, regionális és helyi szintű kezdeményezést, amely a fejlődés mérésére szolgáló, GDP-n túli mutatók meghatározására irányul, és amely segíthet olyan, egész EU-ra kiterjedő mutatók kidolgozásában, amelyek – helyi és regionális szinten is – tükrözik a tagállamokban fennálló helyzetet;

15. rámutat a humán fejlettségi mutató alternatív alkalmazásának lehetőségére, amely a hosszú és egészséges életre, az oktatásra és a megfelelő életszínvonalra vonatkozó mutatókat tartalmazza, és olyan metodológiai hozzájárulást jelenthetne, amely az Európai Unió keretéhez igazodik, követve az ENSZ és az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja példáját;

16. elismeri az „életminőség”, a „háztartási gazdaság” és a „fenntartható környezet” területén bekövetkezett fejlődés GDP-n túli mérésével összefüggésben az Eurostat által elért figyelemre méltó előrehaladást;

17. megállapítja, hogy nem minden régió és város rendelkezik a szükséges szakértelemmel, erőforrásokkal és igazgatási kapacitással ahhoz, hogy részt vegyen a célok kitűzésében, és olyan megoldások – ezen belül egy kvalitatívabb jellegű „út a változáshoz” megközelítés – elfogadását javasolja, amelyek esetében a változás iránya – azaz az, hogy a régiók és városok pozitívan hozzájárulnak-e a nemzeti és európai célokhoz – fontosabb, mint bizonyos rögzített célok elérése. Ez lehetővé tenné a helyi és regionális önkormányzatok számára, hogy a saját lehetőségeiknek és képességeiknek megfelelő ütemben haladjanak;

18. rámutat arra, hogy az uniós politikák helyi, regionális, nemzeti és európai hatóságok általi megfogalmazására és végrehajtására, valamint a közös célok felé tett előrelépés mérésére való felhasználásra kiválasztott mutatóknak egységesnek és következetesnek kell lenniük;

19. emlékeztet arra, hogy a kutatói közösség által rendszerint a GDP-t kiváltó, a GDP-t kiigazító és a GDP-t kiegészítő módszerekként besorolt módszertani megközelítések nem egyformán megfelelőek egy, az egész EU-ra kiterjedő, „a GDP-vel és az azon túli mutatókkal” kapcsolatos, a nemzeti, regionális és helyi szintű helyzetet tükröző és előrelépést mérő módszerhez;

20. ami az EU regionális politikáját illeti, megismétli, hogy a területi kohézió kiegészíti a gazdasági és társadalmi kohéziót, emiatt az nem mérhető kizárólag egy gazdasági mutatóval, de egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy bármely olyan módszer, amely úgy próbálja meg kiváltani a GDP-t, hogy kizárja megfigyelési hatóköréből a gazdasági mutatókat, nem megfelelő a közös célok felé tett előrehaladás egységes módon történő mérésére;

21. javasolja, hogy az RB tartson fenn szoros együttműködést, különösen az OECD-vel az olyan kezdeményezésekkel kapcsolatban, mint a „Milyen az élet az Ön régiójában?”, amelyek könnyen értelmezhető eszközök, és holisztikusabban közelítik meg a fejlődés helyi és regionális szinten történő mérését. Ugyanakkor az Európára vonatkozó többéves stratégiával összefüggésben ellenzi a fejlődés mérésének olyan megközelítését, amely egy egyetlen mutató felhasználásával készülő rangsoron alapul. Ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy több régió is érdeklődését fejezte ki az OECD által bevezetett „jobb élet indexe” (Better LIFE Index), illetve főként az abban meghatározott mutatók iránt – még ha azok nem is teszik lehetővé a regionális fejlődés mérését –, mivel ezek jelzik a lakosság életminőségét, ami a helyi és regionális szintű célkitűzések és stratégiák jövőbeli meghatározásának alapja lehet;

22. meggyőződése, hogy azokat a módszereket, amelyek úgy próbálják meg kiigazítani a GDP-t, hogy a hagyományos gazdasági teljesítménymutatókat pénzben kifejezett környezeti és társadalmi tényezőkkel bővítik ki, tovább lehetne vizsgálni a különböző politikai intézkedések gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak modellezése vagy szimulálása céljából; ezzel összefüggésben fontosnak tartja a „társadalmi haladás mutatójára” történő utalást, melyet már 40 országban alkalmaznak;

23. úgy véli, hogy sürgősen szükség van összehasonlítható, a helyi és az az alatti szintre vonatkozó statisztikai adatok gyűjtésére, valamint az OECD és az Európai Bizottság által jelenleg alkalmazott város-vidék kategória olyan Eurostat-kategóriákba való átsorolására, amelyek – a helyi szintről szerzett megbízható információk alapján – az uniós politikák kidolgozását és ezek értékelését is előmozdíthatják;

24. jelzi, hogy nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű adat a sajátos, a fejlődést befolyásoló területi – különösen földrajzi, környezeti, gazdasági és szociális – jellemzőkkel rendelkező különféle uniós régiók, például a legkülső régiók vonatkozásában. Javasolja továbbá, hogy az Eurostat alkalmazza a Szerződésben meghatározott területi kategóriákat, például a „legkülső” jelleget, és azok alapján készítsen statisztikákat, amelyek hozzájárulnak az uniós politikák és fellépések szükséges területi kiigazításához és megfeleltetéséhez;

25. üdvözli az Európai Bizottság által a GDP kiigazítása területén végzett idevágó munkát, amely azt a különösen sikeres megközelítést használja, hogy a nemzeti számlákban környezeti és társadalmi szempontokat is figyelembe vesznek, de felhívja a figyelmet az ezzel járó elméleti nehézségekre és a társadalmi szempontok pénzben történő kifejezéséhez szükséges sok erőforrásra, különösen ami a regionális és települési számlákat illeti, és azt is kéri, hogy egy ilyen bonyolult megközelítés eredményeit könnyen lehetne kommunikálni a nyilvánosság felé;

26. ezért azokat a módszereket támogatja, amelyek a közös stratégiai célok elérése felé tett előrelépés mérésekor kiegészítik a GDP-t, mert az ilyen módszerek úgy képezik le a valóság többdimenziós jellegét, hogy a jólét különböző, a gazdasági, társadalmi és környezeti területhez tartozó szempontjait korlátozott számú mutató segítségével fedik le;

27. meggyőződése ezzel összefüggésben, hogy a politikaalkotásra bármely kormányzati szinten olyan módszer a legalkalmasabb, amely átfogóan méri a jólétet, felölelve a gazdasági kérdéseket (többek között a termelékenységet, az innovációt, az exportot), a munkát (többek között a foglalkoztatást és annak minőségét mérő mutatókat), a környezeti kérdéseket (többek között a gazdaság energiatenzitását és energiahatékonyágát, a természetvédelmi területeket és a biológiai sokféleséget, a megújuló energia részarányát, a CO₂-kibocsátást), a demográfiai kérdéseket (többek között az egyes helyzetekre és a változásokra vonatkozó mutatókat), a társadalmi befogadást (többek között a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők számát, a jövedelemelosztást), valamint a területi kérdéseket (ideértve a hozzáférhetőséget és a teherbíró képességet);

28. rámutat ezenfelül, hogy a mutatók kiválasztásakor főként az olyan mutatók felé kell orientálódni, amelyek mérik a végrehajtott politikák lehetséges hatásait, különösen az eredmények és hatások, valamint a költségek mérése révén; kiemeli még, hogy a legkülső régiók esetében különösen szükség van adatokra bizonyos hiányosságok és hátrányos feltételek tekintetében, amelyeket a politikák meghatározása és végrehajtása előtt figyelembe kell venni;

29. javasolja ezért, hogy az európai stratégiai és politikai elemzési rendszer (ESPAS) által végzett értékes munkára építve valamennyi uniós intézményben kövessék nyomon az európai fejlesztési trendeket, és ennek során az intézmények működjenek együtt egymással. Ez egy korai figyelmeztető rendszert biztosítana valamennyi kormányzati szint számára az olyan európai jelentőségű gazdasági, társadalmi és környezeti trendeket illetően, amelyek hatással lehetnek a stratégiai célokra vagy szükségessé tehetik a stratégiai prioritások kiigazítását;

Az Európa 2020 stratégia felülvizsgálata és a kohéziós politika jövője

30. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia különféle célértékeket állapított meg kulcsfontosságú mutatókkal, és elismerte, hogy a fenntartható fejlődés méréséhez a gazdasági növekedésre vonatkozó adatokat (GDP) további gazdasági, társadalmi, környezeti és demográfiai mutatókkal kell kiegészíteni; hozzáteszi, hogy ez a megállapítás éppúgy érvényes a szubnacionális szintekre is;

31. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020-as célok meghatározásának és az előrehaladás mérésére szolgáló mutatók kiválasztásának folyamata kifejezetten felülről irányított volt, és nem vette figyelembe a helyi és regionális szint sajátos helyzetét. Ezzel szemben a kohéziós politika elismeri a szükségletek és célkitűzések területi differenciálásának szükségességét, mert az általános uniós célokra való törekvés nem korlátozhatja valamely meghatározott régió vagy település régióspecifikus tudáson és szakértelmen alapuló fejlődési lehetőségeit; ez az oka annak, hogy az RB az Európa 2020 stratégiával összefüggésben régióspecifikus célokat kér;

32. elismeréssel szól a kohéziós politika jelenlegi rendszeréről, mely jelentős hozzájárulást és hozzáadott értéket képvisel a régiók számára, számottevően segítve az adott régiók fejlődését. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a 2021-ben kezdődő időszakra szóló kohéziós politika működésére vonatkozóan, és őrizze meg a jelenlegi végrehajtási módot, ahol a GDP – más mutatókkal megfelelően megtámogatva – kiemelkedő szerepet játszik az értékelés és a végrehajtás szempontjából;

33. ezzel kapcsolatban felhívja a figyelmet a kohéziós politika „Európai területi együttműködés” célkitűzésének eltérő hangsúlyaira. A határokon átnyúló együttműködés fejlesztésének ugyanis az a célja, hogy a polgárok életének valamennyi területén támogassa a határ menti régiók integrációját, vagyis az Európa 2020 stratégia célkitűzésein jelentősen túlmutatva. E téren olyan módszerek és mutatók kidolgozására van szükség, amelyek révén jobban feltérképezhetjük és értékelhetjük az elért eredményeket;

34. rámutat a kohéziós politika Európa 2020 stratégiával való szoros összehangolására, de bírálja az egyfelől az Európai 2020 stratégia, másfelől a kohéziós politika mérési és beavatkozási módszerei közötti összhang hiányát;

35. emlékezteti az Európai Bizottságot arra, hogy az átdolgozott Európa 2020 stratégiában jobban ki kell emelni a területi dimenziót, különösen a területi kohézióval összefüggésben, amely területen a releváns gazdasági, környezeti és társadalmi mutatók kidolgozása növelhetné a helyi és regionális politikák minőségét; e stratégiáknak multidimenziós megközelítésen alapuló módszereket kell alkalmazniuk, amelyek a GDP-t vagy más gazdasági mutatókat társadalmi és környezeti szempontokat mérő, politikailag valamennyi kormányzati szinten megerősített mutatókkal egészítik ki;

36. rámutat arra, hogy mivel erős ösztönzők hatnak abba az irányba, hogy a strukturális alapokból származó pénzügyi forrásokat tematikusan arra a néhány, korlátozott számú szakpolitikai területre összpontosítsák, amely hozzájárul az Európa 2020 stratégia megvalósításához, ésszerűen feltételezhető, hogy a kohéziós politika sikerét az Európa 2020 célértékeinek elérése felé tett előrelépéssel fogják mérni;

37. nyomatékosan javasolja, hogy az Európa 2020 és a stratégia 2020 utáni utódjának új fő célkitűzéseit alulról felfelé történő megközelítést alkalmazva jelöljék ki, hogy a jövőbeli nemzeti reformprogramok be tudjanak számolni arról, hogy a régiók és a helyi önkormányzatok mennyiben járulnak hozzá a kiemelt nemzeti célok teljesítéséhez. Ennek eredményeképpen a nemzeti kormányok be tudnák vonni a helyi és regionális önkormányzatokat a nemzeti reformprogramok kidolgozásába, ami a legtöbb tagállamban jelenleg nem gyakorlat;

38. reméli, hogy a kohéziós politika visszatérhet eredeti funkciójához, azaz csökkenti a régiók között a fejlettség terén tapasztalható különbségeket, és az EU szintjén elsődleges beruházási politikává válik. Ennek érdekében a kohéziós politika és a jövőbeli Európa 2020 stratégia közötti kapcsolatot is felül kellene vizsgálni a 2020 utáni időszakban;

39. hangsúlyozza mindazonáltal, hogy számos uniós eszköz még mindig túlságosan szűk gazdasági mutatókon alapul. Ez a kohéziós politikát is érinti, amelynek keretében a forrásokat az egy főre jutó GDP és a munkanélküliség alapján osztják el a tagállamok között, a NUTS 2. szintű régiók három fejlettségi kategória egyikébe való besorolása pedig, amely meghatározza az előirányzatok elosztását, kizárólag az egy főre jutó GDP-n alapul;

40. rámutat arra, hogy az európai régiókban a támogathatósági döntések következképpen teljességgel figyelmen kívül hagyják a társadalmi, környezeti és területi szempontokat, miközben az lenne a logikus lépés, hogy a jövőbeli eszközöket egy átfogóbb, egységesebb módszerre alapozzuk, nagyobb mértékben támaszkodva társadalmi, környezeti és területi mutatókra, amelyek nyilvánvalóvá tehetik többek között azokat a Szerződésben is megemlített regionális sajátosságokat, amelyeket figyelembe kell venni a régiók jogosságának megítélésakor;

41. megkérdőjelezi, hogy a NUTS 2. szint mennyire képes tükrözni valódi közösségeket és tényleges földrajzi sajátosságokat, hiszen számos tagállamban a NUTS térségei lakosság alapú, pusztán statisztikai területi egységek, és nem felelnek meg ténylegesen létező határoknak vagy funkcionális földrajzi területeknek. Bár megjegyzi, hogy a NUTS-ot jelenleg az uniós strukturális alapok allokációjára is használják, a nomenklatúra uniós kohéziós, közlekedési, környezetvédelmi és egyéb politikák területi hatásának bemutatása és értékelése céljából történő alkalmazása mélyreható következményekkel jár, ami azt eredményezi, hogy az uniós szakpolitikák nem tükrözik a helyi viszonyokat. Ennek kapcsán, az alapok igazságosabb elosztása érdekében alapvető, hogy a jogosultsággal kapcsolatos döntések meghozatalakor a régiók társadalmi és környezeti helyzetének figyelembevételével ellensúlyozzák a GDP meghatározó hiányosságait, például a NUTS-határokon keresztül történő ingázás okozta területi szintű torzítást;

42. hangsúlyozza e tekintetben, hogy a strukturális alapok, ezen belül a Kohéziós Alap felhasználásakor a következő többéves pénzügyi időszakban a GDP-t kiegészítő intézkedéseket is figyelembe kellene venni, amennyiben az ilyen intézkedések a kormányzás valamennyi szintjén politikailag elfogadhatóak;

A következő lépések a GDP-n, illetve azon túli mutatókon alapuló stratégia megvalósítása érdekében

43. elismeri ugyanakkor, hogy az átfogó stratégiai célok eléréséhez indokolt a kiemelt célok kitűzése, és rámutat arra, hogy a haladás nyomán követéséhez a cél szempontjából releváns, harmonizált és összehasonlítható regionális adatoknak kell a megfelelő időben rendelkezésre állniuk;

44. hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a mutatók és a gyakran frissített adatok regionális szintű rendelkezésre állása alapvető a technikai javaslat nagyobb megalapozottságához és a jó politikai döntések meghozatalához. Ezért, bár a jólétet jelző mutatókkal kapcsolatos adatrendszer Eurostat-szinten már hatékony és jól strukturált, az Európai Bizottságnak és az Eurostatnak sürgősen megoldást kell találnia a regionális és helyi politikaalkotók számára jelentkező kihívásra – az Európa 2020 stratégia és a kohéziós politika többszintű végrehajtása szempontjából is –, hogy jobb és még hatékonyabb legyen az adatrendszer, illetve ezzel egyidejűleg támogatva a politikák hatásvizsgálatával kapcsolatos módszerek kidolgozását és alkalmazását;

45. üdvözli e tekintetben az Európai Bizottság által „A haladás mérése változó világunkban” című 2009-es menetrendje tekintetében elért előrehaladást, de sajnálja, hogy kevés javulást sikerült elérni a regionális és helyi adatok előállítására és elterjesztésére;

46. utal arra, hogy gyakran éppen azok az országok tudják az uniós strukturális alapok keretében allokált forrásaik jelentős részét az ún. 11. sz. tematikus célkitűzésnek (az intézményi kapacitás megerősítése) szentelni, amelyekben nem állnak teljes mértékben rendelkezésre regionális és – ami kulcsfontosságú – helyi adatok. Tekintettel arra, hogy a programozási időszak kezdetén járunk, kiváló alkalom nyílik arra, hogy összeurópai kontextusban is olyan összehasonlítható adatbázist építsünk ki regionális és helyi szinten, amelyet fel lehetne használni a 2020 utáni uniós szakpolitikák alakításához és értékeléséhez;

47. sürgeti az európai statisztikai rendszert, hogy javítsa tovább az igazgatási adatok minőségét, valamint az adatgyűjtésmények értékének növelése és a válaszadók terheinek csökkentése érdekében gyorsítsa fel a georeferenciával ellátott statisztikák bevezetését;

48. üdvözli, hogy a „GDP-n innen és túl” témában készült legutóbbi RB-vélemény óta folyamatosan szaporodnak az uniós szinten rendelkezésre álló adatok, különösen a helyi és regionális szintre vonatkozó adatok, de sajnálja, hogy még mindig jelentősek a hézagok; javasolja ezért, hogy az Európai Bizottság mielőbb készítsen elemzést arról, hogy jelenleg és a jövőben Európa mely területeiről nem érkeznek be a GDP-n túlmutató, átfogó gazdasági, társadalmi, környezeti és demográfiai adatok;

49. ezzel kapcsolatban különösen sajnálja, hogy az Európa 2020-as mutatók regionális szintű lebontása jelenleg nem kielégítő, mert az Európa 2020 kiemelt céljainak regionális szinten (NUTS 2. és 3. szint) történő nyomon követéséhez szükséges mutatók közül csak néhány áll rendelkezésre, ráadásul olykor csak jelentős késéssel. Ugyanez vonatkozik azokra az alternatív mutatókra, amelyeket a régiók és városok szükségesnek tarthatnak területükön az uniós célok és célértékek felé tett előrelépés előfeltételeként. A frissített regionális statisztikák lehetővé tennék egy összesített regionális fejlődési mutató kiépítését a Régiók Bizottságának javaslata szerint;

50. kéri az Európai Bizottságot és az Eurostatot, hogy készítsenek ütemtervet a helyi és regionális önkormányzatok (realisztikus) célmeghatározási folyamatba való bevonására és azon regionális statisztikák biztosítására, amelyek a megújított Európa 2020 stratégia – területi alapon differenciált célok meghatározásával történő – megtervezéséhez, végrehajtásához, ellenőrzéséhez és értékeléséhez szükségesek;

51. kiemeli, hogy a helyi és regionális szintű fejlődés mérésekor túl kell lépni a statisztikák és mutatók jelenlegi (NUTS-rendeleten alapuló) rendszerén, különös tekintettel a „funkcionális régiók” és határokon átnyúló területek fogalmára, és javasolja, hogy az Európai Bizottság fejlessze tovább az ehhez kapcsolódó fogalmakat és mutatókat, továbbá vegye tekintetbe a makroregionális stratégiák keretébe tartozó területeket;

52. megismétli, hogy az uniós politikák széles körében jobban ki kell emelni a városi és vidéki dimenziót, különösen a területi kohézióval összefüggésben, amely területen a releváns gazdasági, környezeti és társadalmi mutatók kidolgozása javíthatja a helyi és regionális politikák minőségét.

53. kéri az Európai Bizottságot, hogy az európai statisztikai programba építsen bele olyan eszközöket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy felszámolják az EU-ban létező sokféleséggel és területi sajátosságokkal kapcsolatos statisztikai adatok hiányát. Egyebek között ilyen eszköz lehet a régiók távoli és elszigetelt jellegéről szóló adatgyűjtés és az erre vonatkozó mutatók kifejlesztése. Mindennek célja az, hogy fejlesszék az ilyen jelenségek által érintett régiókhoz igazított európai politikák kidolgozását és végrehajtását, összhangban a területi kohézió elvével;

54. fontosnak tartja egy, a határozathozatalra vonatkozó támogatási modell kidolgozását, mely meghatározza a jóléti prioritások rangsorát helyi szinten, mégpedig oly módon, hogy az összes európai régióra érvényes közös keretbe illeszti a területek jellegzetességeit. Véleménye szerint szintén fontos, hogy ezt a rangsort felhasználják a politikák hatékonyságára vonatkozó előzetes és utólagos értékelésre, többek között az Európai Bizottság és a helyi önkormányzatok közötti tárgyalások, illetve a helyi érdekelt felekkel folytatott konzultáció szakaszaiban.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 11-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés (2010–2018)

(2016/C 120/06)

Előadó: BORBOLY Csaba, (RO/EPP), Hargita megye közgyűlésének elnöke

Referenciaszöveg: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentésének tervezete az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018)

COM(2015) 429 final

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

1. üdvözli, hogy az Európai Bizottság felismerte annak fontosságát, hogy az ifjúságpolitika területén tovább kell erősíteni az adatokon és tényeken alapuló szakpolitika-alkotást, valamint az európai, a regionális és a tagállami forrásokat és erőfeszítéseket minél hatékonyabban össze kell hangolni az ifjúságpolitika céljainak elérése érdekében;
2. kiemelten fontosnak tartja, hogy az Európai Bizottság a 2016–2018-as ifjúságpolitikai együttműködési időszak vonatkozásában szükségesnek látja, hogy az olyan új kihívásokra is a lehetőségekhez mérten gyorsan kell reagálni a szakpolitika megfelelő finomhangolásával, mint amilyen a menekült fiatalok beilleszkedése vagy a szélsőséges nézetek térnyerése a fiatalok körében;
3. ennek fényében kifejezetten üdvözli azokat a pozitívumokat, amelyeket az ifjúságpolitika terén folytatott 2010 és 2018 közötti európai együttműködés uniós kerete hoz azáltal, hogy javítja az együttműködést az Európai Unió tagállamai, valamint települési és regionális önkormányzataik között, illetve hogy bővíti és a fiatalok számára elérhetővé teszi az európai integrációs projekt által kínált lehetőségeket és előnyöket; kéri ezért az Európai Bizottságot, hogy az említett keretet 2018 után is tartsa fenn és fejlessze tovább;
4. megerősíti, hogy a továbbiakban is az ifjúságpolitika célrendszerének fókuszában kell lennie az esélyegyenlőség biztosításának, a társadalmi integráció előmozdításának, valamint a fiatalok munkapiaci versenyképessége erősítésének, ezzel párhuzamosan pedig elő kell mozdítani az aktív polgári szerepvállalást (a fiatalok részvételét) és az ifjúsági munka erősödését, a megkülönböztetésmentességet és az interkulturális megértést;
5. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor, hogy az Európai Bizottság nem említi meg a regionális és helyi önkormányzatok szerepét az ifjúságpolitika összefüggésében, annak ellenére, hogy egészen nyilvánvaló, hogy a legtöbb tagállamban, ahol van az ifjúsági ügyekre vonatkozó tagállami szakpolitika, az meghatározó módon a helyi és regionális önkormányzatok kompetenciájába tartozik, ha esetenként eltérő mértékben is;
6. nagyra értékeli az Eurostat munkáját, amelynek célja, hogy az ifjúsággal kapcsolatos kérdések szempontjából releváns tényezőkről adatsorokat állítson elő, és ezeket összehangolja;
7. felkéri az Európai Bizottságot, hogy szisztematikusan vizsgálja meg a tagállami szint alatti, legalább NUTS2 szintű ifjúságpolitikák területi hatását. A régiók által az EU ifjúsági stratégiája végrehajtásában játszott szerep további erősítése érdekében az uniós tagállamok közötti nyitott koordinációs módszer keretében szükségesnek tartja mérhető mutatók, valamint az ifjúsággal kapcsolatos konkrét, az összes kormányzati szintre kiterjedő cselekvési tervek kidolgozását, illetve az ifjúsági szervezetek és az állami hatóságok közötti szoros partnerségek kialakítását;

8. az érintettekkel való egyeztetések alapján úgy ítéli meg, hogy bár az Erasmus+ és az ifjúsági garancia valóban kiemelten fontos eszköz a szakpolitikai célok elérése érdekében, azonban a problémák sokkal komplexebbek, és az Unió már ma is sokkal többet tesz az ifjúságpolitika terén, mint az említett két sikeres eszköz, amely látszólag eredményes ugyan, de nem elegendő, ugyanis az ifjúsági garancia esetében a megvalósítás még sok kívánnivalót hagy maga után. Különösen ami a veszélyeztetett fiatalokat illeti, nyilvánvalóan szükség van olyan támogató kezdeményezésekre kidolgozására, amelyek az állami gondozásból kikerülő, 18 évesen adott esetben mindenféle, a felnőttkorba lépést elősegítő felügyelet nélkül maradó fiatalokat céloznak meg. Ezért felhívjuk a figyelmet arra, hogy megfelelő formában hozzáférhetővé kell tenni a többi ifjúságpolitikai eredménnyel – mindenekelőtt például a fiatalok foglalkoztatásával és a társadalmi befogadással – kapcsolatos információkat is többek között azért, hogy megítélhető legyen, nincs-e szükség külön intézkedési területek bevezetésére az európai strukturális és beruházási alapokon belül, már a jelenlegi programozási időszakon belül is. Tekintettel a megoldandó kihívások összetettségére és jelentőségére, az ifjúságpolitikát horizontális megközelítés alkalmazásával minden uniós szakpolitikába be kellene építeni, hiszen ezek a politikák nem szorítkozhatnak arra, hogy mindössze a fiatalok előtt álló sürgető problémákra keressenek megoldást, hanem egyben egy új gazdasági növekedés kiindulópontjának is kell lenniük. Egyébiránt a hagyományok és mesterségek értékének újrafelfedezése új karrierlehetőségeket is teremthet. Emellett továbbra is nagy erőfeszítéseket kell tenni a fiatalok részvétele és az ifjúsági munka terén bevált gyakorlatok tagállamok, illetve helyi és regionális önkormányzatok közötti cseréjének előmozdítására. Ezenkívül itt az ideje, hogy az Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanács 2014. december 12-i ülésén⁽¹⁾ az Európa 2020 stratégia félidei felülvizsgálata keretében megvitatott, az oktatáshoz és képzéshez kapcsolódó gazdasági érvek konkrét, az oktatásba irányuló beruházásokban testesüljenek meg az EU ifjúságra és növekedésre vonatkozó hosszú távú stratégiáinak részeként;

9. üdvözli, hogy az Európai Bizottság az EURES-rendszeren keresztül javította az állásajánlatokkal kapcsolatos információcserét szolgáló tájékoztatást a fiatal álláskeresők részére, és újtára indította a fiatalok külföldi álláskeresését előmozdító, „Az első EURES-állásod” nevű kezdeményezést, továbbá konkrét lépéseket tett annak érdekében, hogy a szakmai gyakorlatok minőségi keretrendszeréről szóló tanácsi ajánlás keretében megfogalmazott, az EURES-portál szakmai gyakorlatokra való kiterjesztésére irányuló kérésnek eleget tegyen; sürgeti a tagállamokat, hogy szélesebb körben használják a szóban forgó eszközökben rejlő lehetőségeket;

10. aggodalommal jegyzi meg, hogy a fiatalok közvetlen politikai aktivitása (különösen a választásokon való részvételük) csökken, és az idősebb generációkhoz képes alacsonyabb, azonban üdvözli, hogy sok fiatal aktívan érdeklődik az iránt, hogy a helyi közösség aktív tagjaként szervezeti tagság, online eszközök (közösségi hálózatok) vagy önkéntesmunka révén részt vegyen annak életében; üdvözlendő tehát, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok az uniós ifjúsági stratégia keretében a demokratikus folyamatokban való részvétel új formáival kívánnak élni, és lehetőséget akarnak teremteni a politikai döntéshozatali folyamatokhoz való hozzáférésre; emellett a fiatalokat jobban fel kellene világosítani jogaikról, javaslatot kellene tenni egy európai polgári kezdeményezésre, és támogatni kellene azt;

11. javasolja, hogy az Európai Bizottság – annak maximális figyelembevételével mellett, hogy a tananyagokért és az oktatási rendszer kialakításáért a tagállamok a felelősek – vizsgálja meg a tagállamok és a régiók jó gyakorlatát a politikai kompetenciák közvetítése és a választójog alsó korhatárának csökkentése tekintetében, különös tekintettel arra, hogy milyen hatással volt közvetve vagy közvetlenül ez a két elem a fiatalok politikai szerepvállalására és részvételi hajlandóságának alakulására, és a vizsgálat eredményét ossza meg a tagállamokkal és a régiókkal;

12. kifejezetten fontosnak tartja az ifjúsági szervezeteket (köztük a sportegyesületeket), különösen azokat, amelyek formalizált keretek között, illetve az aktív polgári szerepvállalásra való nem formális és informális, iskolán kívüli nevelés keretében működnek, mivel ezek jelentős mértékben hozzájárulnak a fiatalok részvételi kompetenciáinak fejlesztéséhez, és maguknak a döntéshozatali eljárásoknak a minőségi javulásához – ezért megítélése szerint fontos, hogy az ilyen szervezetek támogatásban részesüljenek;

13. hangsúlyozza továbbá, hogy azonosítani és támogatni kell a nem strukturált formájú ifjúsági közösségeket, melyek egyre több fiatal vonzanak, többek között a felelősen használt közösségi médiának köszönhetően. Ezek a szervezetek gyakran azokat a fiatalokat képviselik, akik nehezen jutnak hozzá a lehetőségekhez és akiknek nincsenek meg az eszközeik az intézményekkel való kapcsolattartáshoz;

14. elismeri a minőségi ifjúsági munka jelentőségét, illetve azt, hogy fejleszteni kell a társadalmi, viselkedésbeli és technológiai változásokra történő válaszadási képességet; ennek kapcsán fontos az is, hogy tovább támogassuk az ifjúsági munkában a nem formális és az informális tanulás elismerését és láthatóvá tételét;

⁽¹⁾ Sajtóközlemény az Oktatási, Ifjúsági, Kulturális és Sportügyi Tanács 3358. üléséről: <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ifjúsági munka, amely általában több tagállamban a helyi önkormányzatok hatáskörébe is tartozik, egész Európában költségvetési megszorítások áldozata, miközben az elszegényedés és a kirekesztettség kockázatának kitett fiatalok, valamint a fiatalok körében egyre elterjedtebb, egészségkárosító magatartási formák és ezzel összefüggő fiatalkori halálozási ráta százalékos aránya egyre nő, és ez a fenti tevékenység fokozását tenné szükségessé. Különösen fontosnak tűnik a drogfogyasztást, a túlzott alkoholfogyasztást, a dohányzást és a túlsúlyt csökkenteni képes pozitív, többek között a testmozgást előtérbe helyező életformák népszerűsítése is. Emellett fontos lenne olyan aktív politikák kialakítása, amelyek egyesületi vagy egyéni formában személyes és szakmai fejlődési lehetőségeket kínálnának a fiataloknak, hogy a „társadalmi kapcsolatok új formáit” (az európai ifjúságról szóló 2001. évi fehér könyv) tudják kialakítani;

16. úgy látja, hogy – a jelenlegi migrációs válságra adott válaszul és az európai migrációs stratégiához kapcsolódva – közvetlenül hozzáférhető pénzügyi forrásokat kell sürgősen a helyi és regionális önkormányzatok rendelkezésére bocsátani, hogy teljesíthessék a migrációra és a beilleszkedésre vonatkozó kötelezettségeiket;

17. úgy véli, hogy a kevésbé jómódú vagy a gazdasági válság által súlyosabban érintett európai régiókból érkező fiatalok migrációja alássa a területi és társadalmi kohéziót, és komoly demográfiai kihívásokat eredményez. Az RB hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy ezekben a régiókban segítsük a növekedést és a munkahelyteremtést, ami alapvető az elvándorlás és az abból eredő „agyelszívás” megakadályozásához, egyebek között régióközi partnerségek és közvetlen helyi és regionális szintű fellépések támogatására van szükség az európai strukturális és beruházási alapok által finanszírozott konkrét intézkedések elfogadásával;

18. fontos eszköznek tartja a fiatalok támogatását célzó, több területet átfogó együttműködés terén a bevált gyakorlatok megosztását, mivel az lehetővé teszi a tagállamok, a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a fiatalok képviselői számára, hogy tanuljanak egymástól. Emellett az olyan kezdeményezések, mint az „Euro–Mediterrán Ifjúsági Platform” vagy az „Európai Ifjúsági Fórum” elősegítik a párbeszédet például az egész életen át tartó tanulás és az európai mobilitás támogatása, az oktatási és foglalkoztatási politikák és a nemek közötti esélyegyenlőség témájában;

19. javasolja, hogy kerüljön kidolgozásra egy olyan alapsomag, amit minden tagállam a lehetőségei mértékéig garantál a fiataloknak. Ez a csomag a szélessávú internethez való hozzáférésre, a második idegen nyelv legalább B2 szintű, közoktatási rendszeren belüli elsajátításának lehetőségére, a pályaelemzés tanácsadásra és folyamatos tutorálásra, az önkéntességben való megfelelő részvétel esélyére, az első munkahelyre való felkészülés elősegítésére, valamint a pályaválasztási lehetőségekhez igazított tanulmányok elvégzéséhez szükséges rugalmas és hozzáférhető finanszírozási formákra összpontosíthatna. Egyúttal arra kéri az Európai Bizottságot, hogy lépjen fel annak biztosítása érdekében, hogy az EU-ban minden, a szakképzés iránt érdeklődő fiatal képzési helyhez juthasson, és rendelkezzen „a minimális képesítések és készségek garanciájával”, amelyet az EU egész területén elismernének és érvényesnek tekintenek, és amely jogot biztosítana számukra a minimális szintű tanulmányokhoz való hozzáféréshez és azok elvégzéséhez, és ezzel párhuzamosan a megfelelő szintű készségek megszerzéséhez. Ezt ki kell egészíteni a készségek megfelelő formában történő elismerésével, amely tudomásul veszi a fiatalok akár nem formális keretben végzett tevékenységeinek hozzáadott értékét;

20. megállapítja, hogy felméréseket kell végezni Európa régióiban, hogy áttekinthetővé váljon a fiatalok lakhatási és lakáshelyzete, mivel ezen a téren kiemelten szükséges a jó gyakorlatok megosztása, valamint a helyi szintű cselekvési tervek kidolgozása, hiszen számos régióban lakástöbblet figyelhető meg, ugyanakkor a lakásállomány minősége több régióban nem biztosít megfelelő körülményeket a fiatalok számára, míg máshol a rendkívül magas árak vezetnek a fiatalok kiszorulásához, azaz megfelelő adatokra alapozva kell kidolgozni azokat a cselekvési terveket, amelyekkel javítani lehet a megfelelő lakásfeltételekhez való hozzáférés lehetőségét a fiatalok számára. Konkrétabban azt javasoljuk, hogy a szociális bérlakások egy részét különítsék el a fiatalok számára, ösztönözzék az önellátó idős emberek és a fiatalok egymást támogató együttélését (co-housing), továbbá kedvezményes kamatozású kölcsönök révén könnyítsék meg a lakáshoz jutást a fiatalok számára;

21. hangsúlyozza, hogy fel kell tárnai az ifjúságpolitika terén az olyan kihívások kezelésének lehetőségét, mint amilyen a készségek összehangolása a munkaadók termelési kontextushoz és a területi sajátosságokhoz kapcsolódó igényeivel (ami az ifjúsági munkanélküliség magas rátájának csökkentéséhez is fontos), a periférikus, legkülső, szigeti vagy vidéki régiókban, demográfiai kihívásokkal küzdő kistélepüléseken élő fiatalok esélyegyenlőségének kérdése, valamint a regionális sajátosságokhoz és speciális képességekhez igazított szakképzési kezdeményezések felkarolása és az ezekkel kapcsolatos jó gyakorlat megosztása, nem utolsósorban a kétkézi munka értékének növelésével kiegészítve. Hangsúlyozza továbbá, hogy a készségeknek a munkaadók elvárásaival való összehangolása fontos tényező a fiatalok munkanélküliségét és a fiatalok jövőbeli pályafutásbeli kilátásainak továbbfejlesztését illetően. Úgy véli, hogy ki kell alakítani azokat az eljárásokat, amelyek biztosítják a fiatalok nem formális oktatás és önkéntesség keretében szerzett készségeinek elismerését és igazolását, hogy azok hasznosíthatóak legyenek a munkahelykeresésben is. Kéri, hogy fordítsanak fokozott figyelmet ezekre a kérdésekre, ezenkívül sürgeti, hogy a vállalatok tanúsítsanak társadalmi felelősségvállalást: fogadják el a fiatalokat, hiszen ők nemcsak a jelenlegi és jövőbeli munkaerőt jelentik, hanem egyben a vállalati szolgáltatások és termékek potenciális vásárlói is;

22. megítélése szerint továbbra is nagy figyelmet kell szentelni az ifjúságpolitikán belül – mind a tagállamok, mind pedig a regionális és helyi önkormányzatok szintjén – az olyan szakpolitikai területeknek, mint amilyen a keresztény kultúrájú Európa alapvető értékeinek előmozdítása, a fiatalok biológiai és társadalmi nemi, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, illetve szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetése. Fontos még az ezekkel kapcsolatos teendők megfogalmazása, a nemzeti és etnikai kisebbségekhez tartozó fiatalok sajátos problémáiról sem feledkezve meg;

23. felkéri az érintett regionális és helyi önkormányzatokat, hogy a tagállami jogszabályok betartása mellett, az európai elveknek megfelelően tegyenek meg mindent a nyelvi vagy nemzeti kisebbségek anyanyelvi oktatási intézményeinek megtartása, új intézmények létrehozása érdekében, valamint felkéri a tagállamokat, hogy a többnyelvűség követelményének és a diszkriminációmentességnek megfelelően a nyelvi és nemzeti kisebbségi fiatalok speciális oktatási helyzetét figyelembe vevő oktatási megoldásokat biztosítsanak számukra az államnyelv hatékony elsajátításához;

24. rendkívül fontosnak tartja, hogy a fiatalok körében egyre gyakoribb nemi alapú erőszak miatt sürgősen dolgozzanak ki egy cselekvési tervet, amely figyelembe veszi annak fontosságát, hogy valamennyi uniós tagállamban tényleges koedukációt alkalmazzanak;

25. megállapítja, hogy a fiatalok csak korlátozott mértékben férnek hozzá a vállalkozásaikhoz, lakhatásuk megoldásához, tanulmányaik folytatásához szükséges finanszírozási megoldásokhoz, ezért fontosnak látja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok keressék azokat a helyi megoldásokat, amelyek egyrészt hozzájárulhatnak az adott régió versenyképességének növeléséhez, másrészt egyértelműen növelnék az esélyegyenlőséget a fiatalok körében;

26. hangsúlyozza tehát, hogy ösztönözni kell a fiatalokat összehozni képes tevékenységi formák és létesítmények fejlesztését, amelyeket – részben magánszemélyekkel, illetve -szervezetekkel partnerségben – helyi szereplők működtetnek, akik fel tudják mérni a közösségükön belüli fiatalok igényeit, és képesek azokat a jövőbeli foglalkoztatási esélyek növelésére, a vállalkozási készségek kipróbálására és az aktív szerepvállalás fejlesztésére felhasználni;

27. felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy tekintsék át, hogy a munkajogi és a munkavédelmi, valamint az önkéntesekkel kapcsolatos jogszabályok megvalósulása tekintetében a fiatalok megfelelő tájékoztatásban és védelemben részesülnek-e, amikor a saját országukban vagy nem a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban szakmai gyakorlaton vagy gyakornoki munkában vesznek részt, illetve önkéntesi vagy munkajogi jogviszonyba kerülnek; azt javasolja, hogy olyan, már működő hálózatokra támaszkodjanak, mint a Europe Direct, a Eurodesk vagy az EURES, továbbá a helyi önkormányzatokra, melyek az ifjúságpolitikai intézkedések legjelentősebb helyi előmozdítói;

28. hangsúlyozza, hogy a fiatalok önkéntesi és munkapiaci védelme tekintetében nagy óvatossággal kell eljárni, és kéri a régiókat, hogy ezen a téren vizsgálják meg az egymástól tanulás és a legjobb gyakorlatok megosztásának együttműködési lehetőségeit. Hangsúlyozza továbbá, hogy meg kell erősíteni az önkéntesség, így például a fiatalok polgári szolgálatának társadalmi megbecsülését;

29. érdemesnek látja megvizsgálni, hogy egyrészt az újszerű társadalmi, közösségi keretek, mint a környezettudatosság a fenntartható és energiahatékony termelés szempontjából, a közösségi szerepvállalás, az elesettek támogatása és a kézműves tevékenységek felértékelődése hogyan segítheti a fiatalok társadalmi részvételét és sikeres integrációját, másrészt hogyan segíthető elő és támogatható a család alapvető szerepe mint az egyén társadalmi és gazdasági boldogulásának legfőbb alapja. Javasolja, hogy az ENSZ által megfogalmazott új fenntartható fejlesztési célok kapcsolódjanak a család fogalmához, és tegyenek arról említést. Ezek a támogatási intézkedések egyaránt vonatkoznak a fiatalok eredeti családjára és az általuk alapított vagy alapítandó családokra. Az említett intézkedések tárgya a családok védelme, a családalapítás és a gyermekvállalás támogatása, különös tekintettel a demográfiai kihívásokkal küzdő régiókra;

30. a túlnyomórészt vidéki régiókban különös figyelmet kell fordítani a fiatal népességre, mely valódi stratégiai értéket jelent ezeken a területeken; támogatni kell, hogy megőrizzék a vidéki területekhez való kötődésüket, meg kell könnyíteni, hogy ezekben az olykor kis létszámú közösségekben maradhassanak, és amennyire lehet, gondoskodni kell arról, hogy folytassák ezeken a területeken a mezőgazdasági munkát, mégpedig olyan, megfelelő képzés révén elsajátított hagyományos földművelési technikákkal, amelyek környezetbarátok, és tiszteletben tartják a fenntartható gazdálkodás elveit. Ezeknek a módszereknek pénzügyi szempontból életképesnek, gazdaságilag pedig jövedelmezőnek kell lenniük;

31. úgy látja, hogy az egyes tagállamok elszigetelt lépései az ifjúságpolitika vonatkozásában nem minden esetben elegendőek, ezek koordináltsága sokszor csak esetleges, ezért támogatja azt a javaslatot, hogy az ifjúságpolitika terén jelentősebb európai szintű szerepvállalásra és lépésekre van szükség a jobb koordináció, a harmonizáció kialakítása, valamint a szinergikus lehetőségek kihasználása érdekében, különös tekintettel arra, hogy a fiatal generáció nyitottabb a mobilitásra és a migrációra, hangsúlyozva, hogy a megújított szakpolitikában pontosan meg kell fogalmazni a helyi és regionális önkormányzatok kiemelt szerepét is;

32. úgy véli, hogy erősíteni kell a fiatalok szerepét a demokratikus folyamatokban, hogy hangot adhassanak véleményüknek. E cél eléréséhez elő kell segíteni a fiatalok közötti párbeszédet a civil társadalomnak és a különösen a fiatalok szervezeteinek, a helyi önkormányzatoknak – mind egyénileg, mind szövetségeikben –, az informális szervezeteknek, a fiatalok és az intézmények közötti információáramláshoz hozzájárulni képes Europe Direct információs központoknak és az NGO-knak a bevonásával, hiszen ezek a népesség azon rétegét képviselik, amely a legnyitottabb a változásra, a társadalmi innovációra és képes egy egész társadalom megújulását elősegíteni. Pontosan ezért hangsúlyozza a strukturált párbeszéd kiterjesztésének fontosságát, és támogatja az Európai Bizottságot az e a területen tervezett további lépések megtételében, mind általában a fiatalok, mind pedig az őket képviselő szervezetek részvételi lehetőségeinek elmélyítése tekintetében. Végül kiemeli, hogy e célok eléréséhez strukturált fellépésre lenne szükség, ahogyan az az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésen keresztül az ifjúsági garancia esetében történik;

33. hangsúlyozza a strukturált párbeszéd kiterjesztésének fontosságát, és támogatja az Európai Bizottságot az ezen a területen tervezett további lépések megtételében, mind általában a fiatalok, mind pedig az őket képviselő szervezetek részvételi lehetőségeinek elmélyítése tekintetében; rámutat arra, hogy a strukturált párbeszéd kialakításánál – elsősorban a fiatalok – minőségi kritériumokat kérnek számon, amelyeket a párbeszéd folyamatában minél inkább figyelembe kell venni. Ide tartozik például az is, hogy a párbeszéd partneri szellemben, egyenlő felek között folyjon, és elegendő idő álljon hozzá rendelkezésre. A fiatalokat a különböző politikai szinteken minél több témakörben be kellene vonni a véleménykialakításba; különösen a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó kezdeményezés területén lehetne a fiatalok strukturált párbeszéd formájában történő részvételének regionális perspektíváját erősíteni;

34. fontosnak tartja a fogyatékkal élő fiatalok társadalmi befogadását, valamint azt, hogy a tagállamok és a régiók által kínált lehetőségekhez a fogyatékkal élő fiatalok valóban egyenlő eséllyel férjenek hozzá;

35. hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok politikájában kiemelten kell kezelni a veszélyeztetett fiatalok, például a NEET-fiatalok (nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő), valamint a migrációs háttérrel rendelkező fiatalok társadalmi befogadását, hiszen ők nagyobb eséllyel válhatnak ilyen veszélyeztetett fiatalokká;

36. úgy véli, hogy az erőszak, a radikalizálódás és a szélsőséges megelőzése érdekében, tekintettel az Európát fenyegető igen súlyos terrorveszélyre és a fiatalok körében sajnálatos módon terjedő politikai és vallási radikalizálódásra, az uniós biztonsági stratégiával összhangban középpontba kell állítani a részvétel és az intézmények iránti bizalom erősítését, továbbá a fiatalok azon jogának biztosítását, hogy az európai, demokratikus értékeken, a jogállamiságon és az alapjogokon nyugvó, pluralista társadalomban élhessenek;

37. javasolja az európai regionális és helyi önkormányzatoknak, hogy az Unió és a tagállamok ifjúságpolitikáját is figyelembe véve dolgozzanak ki olyan helyi és regionális stratégiákat, amelyek egyértelműen a fiatalok sajátos problémáival és lehetőségeivel foglalkoznak. E tervek kidolgozásánál törekedni kell arra, hogy a célcsoportot – a fiatalokat – minél nagyobb mértékben bevonják a kidolgozásukba, végrehajtásukba és értékelésükbe, és támogassák az egymástól való tanulás lehetőségét. Az RB ugyanakkor hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ifjúsággal kapcsolatos minden stratégia és szakpolitika foglaljon magában horizontális intézkedéseket a biológiai és társadalmi nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem érdekében;

38. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy mozdítsa elő és támogassa a fiatalok vállalkozási kultúráját a kulturális és kreatív ágazatban a munkahelyteremtés előmozdítása érdekében, és hogy biztosítson hatékony megoldást a saját szenvedélyüket a kulturális ágazatban megvalósítani kívánó fiatalok számára.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 11-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

116. PLENÁRIS ÜLÉS – 2016. FEBRUÁR 10–11.

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – A tartósan munkanélküli személyek munkaerő-piaci integrációja

(2016/C 120/07)

Előadó: Enrico ROSSI (IT/PES), Toscana régió elnöke**Referenciaszöveg:** Javaslat tanácsi ajánlásra a tartósan munkanélküli személyek munkaerő-piaci integrációjáról

COM(2015) 462

I. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(4) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tartós munkanélküliség leginkább azokat az embereket fenyegeti, akik alacsony képzettséggel vagy iskolai végzettséggel rendelkeznek, akik harmadik országbeli állampolgárok, akik fogyatékossgal élnek, vagy akik hátrányos helyzetű kisebbségek tagjai, például romák. A korábbi foglalkozásnak is fontos szerepe van a tartós munkanélküliség kialakulásában, mivel egyes országokban ágazati és ciklikus szempontok is közrejátszanak a munkanélküliség hosszú távú fennmaradásában.</p>	<p>A tartós munkanélküliség leginkább azokat az embereket fenyegeti, akik alacsony képzettséggel vagy iskolai végzettséggel rendelkeznek, akik nők (különösen az alacsony végzettségűek) és egyedülálló szülők, akik a nyugdíjazáshoz közel állnak, akik harmadik országbeli állampolgárok, akik fogyatékossgal élnek és akik krónikus betegek, vagy akik hátrányos helyzetű kisebbségek tagjai, például romák. A tartós munkanélküliség következményeit tekintve ezenkívül különös figyelmet kell szentelni a fiataloknak, akik ki vannak téve a társadalmi marginalizálódás és a lemorzsolódás veszélyének, és mivel nincsenek jelen a munkaerőpiacon, csökken a társadalom termelési kapacitása. A korábbi foglalkozásnak is fontos szerepe van a tartós munkanélküliség kialakulásában, mivel egyes országokban ágazati, területi és ciklikus szempontok is közrejátszanak a munkanélküliség hosszú távú fennmaradásában.</p>

2. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(7) preambulumbekzdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Ahhoz, hogy több embert lehessen jó minőségű és releváns kompetenciákkal felvértezni, hogy kezelni lehessen a készségek terén jelentkező hiányt, és meg lehessen teremteni a tanulásból a munkába való zökkenőmentes átmenet, valamint a folyamatos foglalkoztathatóság alapjait, tovább kell fejleszteni a humántőkébe való befektetéseket és növelni kell a hatékonyságukat. Az oktatási és képzési rendszerek teljesítményének és relevanciájának javítása hozzájárulhat az újonnan munkanélkülivé válók számának csökkentéséhez. Ennek érdekében korszerűsíteni kell az oktatási és képzési rendszereket, összhangban az európai szemeszterrel, az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerével (Oktatás és képzés 2020)⁽¹⁵⁾, az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló európai parlamenti és tanácsi ajánlással⁽¹⁶⁾ és a munkaerőpiacról kizorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló bizottsági ajánlással⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ A Tanács 2009. május 12-i következtetése az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről (Oktatás és képzés 2020).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i ajánlása az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>	<p>Ahhoz, hogy több embert lehessen jó minőségű és releváns kompetenciákkal felvértezni, hogy kezelni lehessen a készségek terén jelentkező hiányt, és meg lehessen teremteni a tanulásból a munkába való zökkenőmentes átmenet, valamint a folyamatos foglalkoztathatóság alapjait, tovább kell fejleszteni a humántőkébe való befektetéseket és növelni kell a hatékonyságukat. Az oktatási és képzési rendszerek, valamint a foglalkoztatási szolgálatok teljesítményének és relevanciájának javítása hozzájárulhat az újonnan munkanélkülivé válók számának csökkentéséhez, mint ahogy a lemorzsolódás elleni küzdelem – amely az Európa 2020 stratégia egyik célkitűzése – hozzájárul a tartós munkanélküliség megelőzéséhez, hiszen annak egyik kiváltó oka éppen a lemorzsolódás. Ennek érdekében korszerűsíteni kell az oktatási és képzési rendszereket, összhangban az európai szemeszterrel, az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerével (Oktatás és képzés 2020)⁽¹⁵⁾, az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló európai parlamenti és tanácsi ajánlással⁽¹⁶⁾ és a munkaerőpiacról kizorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló bizottsági ajánlással⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ A Tanács 2009. május 12-i következtetése az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről (Oktatás és képzés 2020).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i ajánlása az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról.</p> <p>⁽¹⁷⁾ 17. C(2008) 5737.</p>

3. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(8) preambulumbekzdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Annak érdekében, hogy összehangolt foglalkoztatási stratégia jöjjön létre, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások⁽¹⁸⁾ a tartós és a strukturális munkanélküliség jelentős csökkentését sürgették, amit átfogó és egymást kölcsönösen erősítő stratégiákkal, többek között a munkaerőpiacra való visszatérés személyre szabott és aktív támogatásával lehet megvalósítani.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 098 final.</p>	<p>Annak érdekében, hogy összehangolt foglalkoztatási stratégia jöjjön létre, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások⁽¹⁸⁾ a tartós és a strukturális munkanélküliség jelentős csökkentését sürgették, amit átfogó és egymást kölcsönösen erősítő stratégiákkal, többek között a munkaerőpiacra való visszatérés személyre szabott, inkluzív és aktív támogatásával lehet megvalósítani.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 098 final.</p>

Indokolás

Szükségesnek tartjuk a társadalmi befogadás elősegítését.

4. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(9) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Az iránymutatások arra szólították fel a tagállamokat, hogy a humántőkébe való befektetés, valamint a munkaerő készség szintjének hatékony és eredményes fejlesztésére alkalmas, megfelelő oktatási és képzési rendszerek révén javítsák a foglalkoztathatóságot. Az iránymutatások emellett kifejezetten felhívták a tagállamokat a munkahelyi környezetben történő tanulás, például a duális képzés ösztönzésére és a szakmai képzés továbbfejlesztésére. Általánosságban az iránymutatások azt a felkérést tartalmazták a tagállamok részére, hogy vegyék figyelembe a rugalmas biztonság alapelveit, és a hatékonyság növelése, a célcsoportok pontosítása, hatékonyabb megszólítása és kibővítése, valamint a jövedelemtámogatással és a szociális szolgáltatásnyújtással való összhang javítása révén erősítsék meg az aktív munkaerő-piaci intézkedéseket.</p>	<p>Az iránymutatások arra szólították fel a tagállamokat, hogy a humántőkébe való befektetés, valamint a munkaerő készség szintjének hatékony és eredményes fejlesztésére alkalmas, megfelelő oktatási és képzési rendszerek révén javítsák a foglalkoztathatóságot. Az iránymutatások emellett kifejezetten felhívták a tagállamokat a munkahelyi környezetben történő tanulás, például a duális képzés ösztönzésére és a szakmai képzés továbbfejlesztésére. Általánosságban az iránymutatások azt a felkérést tartalmazták a tagállamok részére, hogy vegyék figyelembe a rugalmas biztonság és a társadalmi befogadás alapelveit, és a hatékonyság növelése, a célcsoportok pontosítása, hatékonyabb megszólítása és kibővítése, valamint a jövedelemtámogatással és a szociális szolgáltatásnyújtással való összhang javítása révén erősítsék meg az aktív munkaerő-piaci intézkedéseket.</p>

5. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(10) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Az ezen ajánlásban javasolt intézkedéseknek teljes mértékben összhangban kell lenniük az európai szemeszter keretében megfogalmazott országspecifikus ajánlásokkal, az intézkedések végrehajtását pedig a Stabilitási és Növekedési Paktum szabályainak teljes mértékben megfelelően kell lefolytatni.</p>	<p>Az ezen ajánlásban javasolt intézkedéseknek teljes mértékben összhangban kell lenniük az európai szemeszter keretében megfogalmazott országspecifikus ajánlásokkal, az intézkedések végrehajtását pedig a Stabilitási és Növekedési Paktum szabályainak teljes mértékben megfelelően kell lefolytatni. A Paktum értelmében azonban az egyes országok közötti egyensúlyhiányok kezelhetetlenné válásának elkerülése, valamint az euróövezet stabilizációjának hatékony elősegítése érdekében rendkívüli, konszenzuson alapuló és időben korlátozott intézkedéseket lehetne meghatározni azoknak az országoknak a támogatására, amelyek foglalkoztatási szolgálatai a legtávolabb vannak a szükséges átalakítások legjobb gyakorlatai alapján kialakított normáktól.</p>

Indokolás

Az egyes tagállamok jelenlegi foglalkoztatási szolgálatai közötti különbségek miatt valamennyi országban lépéseket kell tenni az intézkedésekre vonatkozó normák fejlesztésének érdekében. Ezért a struktúrák átalakítására vonatkozó utasításnak együtt kell járnia a szükséges támogató mechanizmusok meghatározásával, mivel a foglalkoztatási szolgálatok struktúrái általában éppen azokban az országokban gyengébbek, amelyekben magasabb a tartós munkanélküliség.

6. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(15) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tartós munkanélküliség által leginkább sújtott személyek támogatása érdekében fokozni kell a munkaerő-piaci integrációra irányuló erőfeszítéseket. Ennek együtt kell járnia a foglalkoztatási szolgálatoknál és más illetékes ügynökségeknek való regisztráció javításával annak érdekében, hogy meg lehessen szüntetni a támogatási intézkedésekkel kapcsolatos lefedettség hiányát.</p>	<p>A tartós munkanélküliség által leginkább sújtott személyek támogatása érdekében fokozni kell a munkaerő-piaci integrációra irányuló erőfeszítéseket. Ennek együtt kell járnia a foglalkoztatási szolgálatoknál és más illetékes ügynökségeknek való regisztráció javításával annak érdekében, hogy meg lehessen szüntetni a támogatási intézkedésekkel kapcsolatos lefedettség hiányát. Ahhoz, hogy a foglalkoztatási szolgálatoknál minél több munkanélküli regisztráljon, célzott kommunikációs és tanácsadói stratégiára van szükség, amelynek eredményessége fokozható a civil társadalmi szervezetek bevonásával. Ugyanakkor a foglalkoztatási szolgálatoknál való regisztráció önmagában nem elegendő, ha a szolgálatok nem tudnak személyre szabott utat kínálni a munkaerő-piaci integrációhoz. Ha a szolgálatok nem bizonyulnak hatékonyabbnak, a munkanélküliek sem éreznek ösztönzést arra, hogy regisztrálják magukat. Ebben az összefüggésben a foglalkoztatási szolgálatokat a vállalkozásokkal kapcsolatban sokkal proaktívabbakká kell tenni.</p>

Indokolás

A foglalkoztatási szolgálatoknál való regisztráció valóban hatékony kommunikációs stratégiát igényel, ugyanakkor sok függ attól, hogy a foglalkoztatási szolgálatok mennyire képesek elősegíteni a munkavállalók munkaerő-piaci visszaailleszkedését; ezért a munkanélküliek regisztrációs hajlandóságának növeléséhez szükség van arra is, hogy az államok ténylegesen képesek legyenek megerősíteni a meglévő struktúrákat.

7. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(17) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tartósan munkanélküli személyeket támogató, személyre szabott megközelítés keretében foglalkozni kell a tartós munkanélküliséghez vezető akadályokkal, valamint aktualizálni kell és ki kell egészíteni a regisztrációkor elvégzett kezdeti értékelést. Ily módon kell az álláskeresőket a támogatási szolgáltatások (például adósságrendezési tanácsadás, rehabilitáció, szociális munka, ellátási-gondozási szolgáltatások, a migránsok integrációjának támogatása, lakhatási és közlekedési támogatás) felé terelni, melyek célja a foglalkoztatás akadályainak megszüntetése és annak lehetővé tétele, hogy az álláskeresők világos célok elérésével vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra.</p>	<p>A tartósan munkanélküli személyeket támogató, személyre szabott megközelítés keretében foglalkozni kell a tartós munkanélküliséghez vezető akadályokkal, valamint aktualizálni kell és ki kell egészíteni a regisztrációkor elvégzett kezdeti értékelést. Ily módon kell az álláskeresőket a támogatási szolgáltatások (például adósságrendezési tanácsadás, rehabilitáció, szociális munka, ellátási-gondozási szolgáltatások, a migránsok integrációjának támogatása, lakhatási és közlekedési támogatás) felé terelni, melyek célja a foglalkoztatás akadályainak megszüntetése és annak lehetővé tétele, hogy az álláskeresők világos célok elérésével vissza tudjanak térni a munkaerőpiacra. Mérlegelni kell a foglalkoztatási szolgálatoknál való regisztráció kötelezővé tételét a szociális juttatásban részesülő tartósan munkanélküli személyek számára.</p>

8. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

(20) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Ezen ajánlás alkalmazásában a munkaerő-piaci integrációs megállapodás olyan, az álláskereső és az egyablakos ügyintézési pont közötti írásos megállapodást jelent, melynek célja a munkaerőpiacra való visszatérés elősegítése. Az egyes álláskeresők helyzetét tükröző megállapodások részletesen tartalmazzák a nemzeti szinten hozzáférhető (munkaerő-piaci, oktatási, képzési, szociális) szolgáltatások személyre szabott csomagját, melynek célja, hogy támogassa az álláskeresőket a foglalkoztatás előtt álló sajátos akadályok leküzdésében. A megállapodások meghatározzák a célokat, az ütemterveket, a kölcsönös kötelezettségeket és a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket, valamint feltüntetik az elérhető aktív támogatási szolgáltatásokat, a jövedelemtámogatási intézkedéseket és a szociális támogatási szolgáltatásokat is. A munkaerő-piaci integrációs megállapodások a juttatásokat az aktív munkaerő-piaci intézkedésekben való részvételhez és az álláskeresési tevékenységekhez kötik, összhangban az érvényben lévő nemzeti jogszabályokkal.</p>	<p>Ezen ajánlás alkalmazásában a munkaerő-piaci integrációs megállapodás olyan, az álláskereső és az egyablakos ügyintézési pont közötti írásos megállapodást jelent, melynek célja a munkaerőpiacra való visszatérés elősegítése. Az egyes álláskeresők helyzetét tükröző megállapodások részletesen tartalmazzák a nemzeti szinten hozzáférhető (munkaerő-piaci, oktatási, képzési, szociális) szolgáltatások személyre szabott csomagját, melynek célja, hogy támogassa az álláskeresőket a foglalkoztatás előtt álló sajátos akadályok leküzdésében. A megállapodások meghatározzák a célokat, az ütemterveket, a kölcsönös kötelezettségeket és a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket, valamint feltüntetik az elérhető aktív támogatási szolgáltatásokat, a jövedelemtámogatási intézkedéseket és a szociális támogatási szolgáltatásokat is. A munkaerő-piaci integrációs megállapodások a juttatásokat az aktív munkaerő-piaci intézkedésekben való részvételhez és az álláskeresési tevékenységekhez kötik, összhangban az érvényben lévő nemzeti jogszabályokkal és a tényleges társadalmi befogadás célját szem előtt tartva.</p>

9. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

Első bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Támogassák az álláskeresők regisztrációját és az integrációs intézkedések terén alkalmazzanak fokozottan a munkaerő-piacra irányuló megközelítést. A regisztrált tartósan munkanélküli személyek számára készítsenek személyre szabott értékelést. Legkésőbb a munkanélküliségként töltött időszak 18. hónapjában kínálják fel számukra egy munkaerő-piaci integrációs megállapodás megkötését. Ehhez a következő intézkedések szükségesek:</p>	<p>Támogassák az álláskeresők regisztrációját és az integrációs intézkedések terén alkalmazzanak fokozottan a munkaerő-piacra irányuló megközelítést. A regisztrált tartósan munkanélküli személyek számára készítsenek személyre szabott értékelést. Legkésőbb a munkanélküliségként töltött időszak 18. hónapjában kínálják fel számukra egy munkaerő-piaci integrációs megállapodás megkötését. A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem jegyében a munkaerő-piaci visszailleszkedést célzó erőfeszítésként dolgozzanak ki támogatott foglalkoztatási lehetőségeket. Ott, ahol a beilleszkedés nem volt sikeres, általános jövedelemtámogatásra van szükség. Ehhez a következő intézkedések szükségesek:</p> <p>A meglévő foglalkoztatási szolgálatok megerősítése.</p>

10. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

Első bekezdés – új pont beillesztése az első bekezdés után

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p><i>Hozzanak létre olyan foglalkoztatási szolgálati struktúrákat, amelyek felszereltség és a munkatársak képzettsége tekintetében képesek megfelelni az ajánlásban megfogalmazott célkitűzéseknek. Az e struktúrák meghatározására szolgáló normákat az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózata munkájának eredménye alapján is ki lehet dolgozni. Ezért meg kell határozni, milyen erőforrásokra van szükség a meglévő struktúrák átalakításához, illetve hogyan és honnan szerezhetőek meg ezek az eszközök, ezzel kapcsolatban megemlítendő a már meglévő társfinanszírozási lehetőségek, így az ERFA-ról szóló 1301/2013/EU rendelet és az ESZA-ról szóló 1304/2013/EU rendelet, nem kizárva a kizárólag erre a célra szánt európai forrásokból finanszírozott, európai szintű megoldások lehetőségét sem, tekintettel arra, hogy a tartós munkanélküliség csökkentése az egész Unió alapvető stratégiai célkitűzése. Ezenkívül azokban az országokban, amelyekben az Európai Bizottság és a Tanács ezt szükségesnek tartja, az európai szemeszter keretében a gazdasági támogatást ahhoz lehet kötni, hogy sor kerül-e további szervezeti reformokra a foglalkoztatási szolgálatok rendszerében.</i></p>

Indokolás

Az egyes tagállamok jelenlegi foglalkoztatási szolgálatai közötti különbségek miatt valamennyi országban lépéseket kell tenni az intézkedésekre vonatkozó normák fejlesztésének érdekében. Ezért a struktúrák átalakítására vonatkozó utasításnak együtt kell járnia a szükséges támogató mechanizmusok meghatározásával, mivel a foglalkoztatási szolgálatok struktúrái általában éppen azokban az országokban gyengébbek, amelyekben magasabb a tartós munkanélküliség. Az ERFA- és az ESZA-rendeletek társfinanszírozási lehetőségeket biztosítanak a munkaerő-piaci intézményekbe és/vagy azok korszerűsítésébe való beruházások számára.

11. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

Harmadik bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Egyéni értékelés és megközelítés</p> <p>A foglalkoztatási szolgálatok a munkaerő-piaci integrációt támogató egyéb partnerekkel közösen nyújtsanak személyre szabott tanácsadást az érintetteknek.</p> <p>(2) Biztosítsák, hogy minden tartósan munkanélküli személy részletes, személyre szabott értékelésben és tanácsadásban részesüljön legkésőbb a munkanélküliként töltött időszak 18. hónapjában. Az értékelésnek ki kell terjednie a foglalkoztathatósági kilátásokra, a foglalkoztatás akadályaira és a korábbi álláskeresősi próbálkozásokra.</p>	<p>Egyéni értékelés és megközelítés</p> <p>A foglalkoztatási szolgálatok a munkaerő-piaci integrációt támogató egyéb partnerekkel közösen és a magán foglalkoztatási szolgálatok és az engedélyezett munkaerő-közvetítő ügynökségek bevonásával nyújtsanak személyre szabott tanácsadást az érintetteknek.</p> <p>(2) Biztosítsák, hogy minden tartósan munkanélküli személy részletes, személyre szabott értékelésben és tanácsadásban részesüljön legkésőbb a munkanélküliként töltött időszak 18. hónapjában. Az értékelésnek ki kell terjednie a foglalkoztathatósági kilátásokra, a foglalkoztatás akadályaira és a korábbi álláskeresősi próbálkozásokra.</p>

Indokolás

A magán foglalkoztatási szolgáltatóknak és az engedélyezett munkaerő-közvetítő ügynökségeknek is megvan a maguk szerepe.

12. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

Hatodik bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Az ifjúsági garancia által nem érintett, regisztrált tartósan munkanélküli személyek számára kínálják fel a munkaerő-piaci integrációs megállapodás megkötésének lehetőségét legkésőbb a munkanélküliként töltött időszak 18. hónapjában. A megállapodásnak legalább a következőket kell tartalmaznia: a munkába állásra irányuló, személyre szabott szolgáltatási ajánlat és az egyablakos ügyintézési pont azonosítása.</p>	<p>Az ifjúsági garancia által nem érintett, regisztrált tartósan munkanélküli személyek számára kínálják fel a munkaerő-piaci integrációs megállapodás megkötésének lehetőségét a munkanélküliként töltött időszak kezdetétől számított 18 hónapon belül. A megállapodásnak legalább a következőket kell tartalmaznia: a munkába állásra irányuló, személyre szabott szolgáltatási ajánlat és az egyablakos ügyintézési pont azonosítása. A munkaerő-piaci integrációs megállapodásnak a munkanélküli személlyel való proaktív együttműködés keretében kell megszületnie, hogy ez a személy fontos és felelős szerepet játszasson.</p>

Indokolás

A munkanélküli személyekre vonatkozó intézkedéseket az eddigieknél korábban, akár a 12 hónapos időszak vége előtt életbe kell léptetni (az adott személyek ekkortól válnak ugyanis tartósan munkanélkülivé). Emellett aktívabban be kell vonni őket saját profiljuk és lehetőségeik meghatározásába, hogy így jobban el lehessen várni tőlük, hogy elfogadják az esetleges képzési vagy munkaaajánlatokat.

13. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

7. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>Hozzanak létre partnerségeket a munkáltatók, a szociális partnerek, a foglalkoztatási szolgáltatók, az állami hatóságok és a szociális szolgáltatók között annak érdekében, hogy az ajánlatok a vállalkozások és a munkavállalók valós igényeire irányuljanak.</p>	<p>Hozzanak létre partnerségeket a szociális partnerek, a foglalkoztatási szolgáltatók, az állami hatóságok és a szociális szolgáltatók között annak érdekében, hogy az ajánlatok a vállalkozások és a munkavállalók valós igényeire irányuljanak.</p>

14. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

8. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tartósan munkanélküli személyek szakmai reintegrációjának elősegítése érdekében dolgozzanak ki a munkáltatóknak szóló szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalhatják például az állásajánlatok szűrését, a munkaközvetítési támogatást, a munkahelyi mentorálást és képzést, valamint a munkaközvetítés utáni támogatást.</p>	<p>A tartósan munkanélküli személyek szakmai reintegrációjának elősegítése érdekében dolgozzanak ki a munkáltatóknak szóló szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalhatják például az állásajánlatok szűrését, a munkaközvetítési támogatást, a munkahelyi mentorálást és képzést, valamint a munkaközvetítés utáni támogatást. Ennek során amikor csak szükséges, támaszkodjanak az erre a célközönségre irányuló hatályos aktív munkaerő-piaci intézkedésekre.</p>

Indokolás

Az aktív munkaerő-piaci intézkedések jelentőségének kiemelése.

15. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

9. pont – új pont beillesztése:

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p><i>Erősítsék meg a strukturális alapok integrált felhasználását például azáltal, hogy az Európai Szociális Alapból finanszírozott képzési intézkedéseket összekapcsolják az egyéb strukturális alapokból finanszírozott, a növekedést és az innovációt támogató intézkedésekkel; továbbá lehetőségeket biztosítanak azoknak a vállalkozásoknak, amelyek tartósan munkanélküli személyeket vesznek fel. Ez utóbbiak képzését ESZA-forrásokból lehetne finanszírozni. A tagállamoknak és a régióknak meg kell vizsgálniuk a strukturális alapok közötti funkcionális integrációra irányuló projekteket elősegítő hatóságok támogatását, akár a „teljesítményhez kötött tartalék” forrásaiból.</i></p>

Indokolás

Mivel a tartósan munkanélküli személyek munkaerő-piaci integrációja eleve nehezebb, az irántuk mutató kereslet fenntartása érdekében a lehető legjobban ki kell használni a strukturális alapokat azon vállalkozások jutalmazása által, amelyek vállalják, hogy alkalmaznak tartósan munkanélküli személyeket. Ez utóbbiak képzését az Európai Szociális Alap forrásaiból lehetne támogatni.

16. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

10. pont – új pont beillesztése a következő rész után: „A KÖVETKEZŐKET AJÁNLIJA A BIZOTTSÁGNAK:”

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p><i>Készítsen előzetes elemzést a kifejezetten a tartósan munkanélküli személyek csoportját célzó aktív munkaerő-piaci intézkedésekről annak érdekében, hogy a tagállamokban külön intézkedések kidolgozását javasolhassák. <u>Ezenkívül végezzen alaposabb elemzést a közhasznú munkához kapcsolódó aktív munkaerő-piaci intézkedésekről és a jövedelemtámogatásról, hogy a szakmai pályafutás a munkaerőpiacon hasznosítható kompetenciák megszerzéséhez kapcsolódjon. A közhasznú munkához kapcsolódó aktív munkaerő-piaci intézkedéseket az állami foglalkoztatási szolgálatoknak kellene kezelni.</u></i></p>

Indokolás

Érdemes ajánlani az aktív munkaerő-piaci intézkedések előzetes elemzését is. Az aktív szakpolitikai intézkedések megerősítése egyrészt egy „beilleszkedési megállapodás”-hoz kapcsolódva, másrészt adott esetben olyan közhasznú munkavégzéssel, melynek révén a munkaerőpiacon kamatoztatható, közhasznú szakmai kompetenciák szerezhetőek meg.

17. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

10. pont – új pont beillesztése a következő rész után: „A KÖVETKEZŐKET AJÁNLIJA A BIZOTTSÁGNAK:”

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p><i>Az (573/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat értelmében létrehozott) állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózata által megfogalmazott javaslatok alapján fogalmazzon meg ajánlásokat azokra a minőségi és mennyiségi normákra vonatkozóan, amelyeket a foglalkoztatási szolgálatoknak minden országban teljesíteniük kell, és helyezze kilátásba közösségi források bevonását a foglalkoztatási szolgálatok megerősítésére.</i></p>

Indokolás

A tagállamoknak úgy kell kialakítaniuk a foglalkoztatási szolgálataikat, hogy az ESZA forrásait a lehető legjobban felhasználva vegyék fel a küzdelmet a strukturális munkanélküliséggel. A további, gazdasági ciklustól függő munkanélküliség ellen közös erőforrások felhasználásával kell fellépni, amelyek minden ország számára elérhetőek, függetlenül a területükön mért strukturális munkanélküliség szintjétől. Ez lehetővé tenné a ciklus stabilizációját, amely közép- és hosszú távon minden ország számára előnyös lenne.

18. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

10. pont – új pont beillesztése a következő rész után: „A KÖVETKEZŐKET AJÁNLIJA A BIZOTTSÁGNAK:”

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p><i>Különböztesse meg a strukturális munkanélküliséget – amelynek leküzdéséhez minden országnak saját forrásait vagy az adminisztratív kapacitás megerősítésére irányuló tematikus célkitűzéshez rendelt ESZA-forrásokat kell használnia – az erősebb és elhúzódó recessziós időszakok miatt kialakult munkanélküliségtől, amely a munkanélküliség szintjének jelentős növekedését előidézve további terhet ró a foglalkoztatási szolgálatokra.</i></p> <p><i>Ösztönözze, hogy a tagállamok a konjunkturális sokkhatások kezelése érdekében előre rögzített normák alapján számszerűsítsék a meglévő struktúrák ideiglenes megerősítésére vonatkozó követelményeket.</i></p> <p><i>A többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során vizsgálja meg a kapcsolódó költségek támogatásának lehetőségét. Az azonosított lehetőségekhez a tagállamok állami és magánkézben lévő foglalkoztatási szolgálatai hatékonyságának növelésére irányuló reformok elfogadása és végrehajtása esetén lehet hozzáférni, az európai szemeszter keretében megfogalmazott országspecifikus ajánlásokban rögzített esetekben és célokra.</i></p>

19. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

10. pont – új pont beillesztése a következő rész után: „A KÖVETKEZŐKET AJÁNlja A BIZOTTSÁGNAK:”

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
	<p>Ösztönözze a tartós munkanélküliség terén megvalósított támogatási intézkedések és a szegénység terén megvalósított általánosabb intézkedések integrációját oly módon, hogy amikor a munkaerő-piaci visszailleszkedés célkitűzése nem teljesül és a munkanélküliségi ellátás megszűnik, a munkanélküli személyek – ha bizonyíthatóan szegénységben élnek – kapjanak egy minimáljövedelmet, azzal a feltétellel, hogy elfogadják a nekik felkínált ideiglenes közhasznú munkákat, amelyek egyfajta képzési célt is szolgálnak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a munkanélküli személyek visszailleszkedését a munkaerő-piacra, és biztosítsák ezáltal a társadalmi befogadást.</p>

Indokolás

Amennyiben a tartósan munkanélküli személyek nem tudnak visszailleszkedni a munkaerőpiacra, megfelelő megoldásokat kell találni azon veszély elkerülésére, hogy a munkanélküliségi ellátásra való jogosultság megszűnését követően a marginalizálódás vagy a szegénység várjon rájuk, ami további költségeket róna a társadalomra és veszélybe sodorná a társadalmi-gazdasági kohéziót.

20. módosítás

Ajánlásra vonatkozó javaslat

15. pont

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tagállamokkal együttműködve és az érdekelt felekkel való konzultációt követően értékelje az ajánlás nyomán hozott intézkedéseket, és [az ajánlás elfogadásától számított 3 év]-ig számoljon be a Tanácsnak a levont tanulságokról.</p>	<p>A tagállamokkal együttműködve és az érdekelt felekkel való konzultációt követően értékelje az ajánlás nyomán, különösen az alábbi célokból hozott intézkedéseket:</p> <ul style="list-style-type: none"> – támogatás nyújtása a tagállamoknak a szociális védelmi rendszereik korszerűsítéséhez, a tartós munkanélküliség elleni európai biztosítási rendszer közös gazdasági és pénzügyi mutatók alapján való kialakítása érdekében, – a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során értékelje az uniós forrásokból támogatandó prioritásokat egyrészt az ifjúsági garanciával kapcsolatos intézkedések folytatása, másrészt a tartós munkanélküliség elleni megfelelőbb fellépés érdekében, különleges kezdeményezéseken keresztül, például ad hoc alapok létrehozásával (az ifjúsági garancia mintájára egy felnőtt garanciaalap létrehozása) a tartós munkanélküliség elleni küzdelem érdekében; <p>és [az ajánlás elfogadásától számított 3 év]-ig számoljon be a Tanácsnak a levont tanulságokról.</p>

Indokolás

A tartós munkanélküliség a szegénység általánosabb problémájának csupán egy része, amely különösen súlyos gazdasági és szociális következményekkel jár. Ezért az ajánlásban sürgetett intézkedéseknek a szegénység esetén nyújtott támogatásokra is ki kell terjedniük, és minden országot fel kell szólítani arra, hogy fogadja el az említett intézkedéseket – ha ezt esetleg még nem tette meg.

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

Bevezető megjegyzések

1. Miközben elismeri, hogy szükség van a szubszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartását célzó ajánlásra vonatkozó javaslatra, határozottan méltányolja, hogy a szöveg a tartós munkanélküliség kérdését annak gazdasági és szociális következményei szempontjából közelíti meg. Az öt elnök jelentése („Az európai gazdasági és monetáris unió megvalósítása”) szerint a tartós munkanélküliség „jelenti az egyenlőtlenség és a társadalmi kirekesztés egyik legfőbb okát. [...] Ezért kulcsfontosságú az olyan hatékony munkaerőpiacok kialakítása, amelyek magas szintű foglalkoztatást tesznek lehetővé, és amelyek képesek úgy elnyelni a sokkakat, hogy elkerülhető legyen a túlzott munkanélküliség kialakulása [...]”;
2. rámutat annak fontosságára, hogy a munkanélküli személyek munkaerő-piaci visszailleszkedését célzó javaslat a foglalkoztatási szolgálatokat bízta meg azzal a feladattal, hogy gondoskodjanak e személyekről az üzleti, szociális és közszféra valamennyi szereplőjének bevonásával az integráció elősegítése érdekében;
3. hangsúlyozza a rendszer irányítási eszközeinek szentelt figyelmet, amely az egyablakos ügyintézésre vonatkozó stratégiában jut kifejezésre;
4. hangsúlyozza, hogy a jól működő helyi gazdaság megteremtése érdekében fontos a tartós munkanélküliség kezelése, valamint hogy a tartós munkanélküliség nem fenntartható, és emlékeztet arra, mennyire fontos a készségekkel kapcsolatos igények előrejelzése és a munkaerő-piaci szükségletekkel való összehangolása. Azokon a területeken, amelyeken jelentős a szakképzett munkaerő és a strukturális munkaerő hiánya, meg kell erősíteni a szükséges készségeket fejlesztő képzési programokat. Különös figyelmet kell fordítani a munkanélküli migránsok és menedékkérők nyelvi készségeire;
5. kiemeli, hogy a javaslatnak jelentős következményei vannak a szegénység elleni küzdelemre nézve is, amely a gazdasági válság következményei miatt továbbra is az Európa 2020 stratégia egyik legnehezebben elérhető célkitűzése;

Általános megjegyzések

úgy véli ugyanakkor, hogy a javaslat alighanem figyelmen kívül hagy néhány szempontot, különös tekintettel az alábbiakra:

6. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az állami foglalkoztatási szolgálatokat, illetve növelni kell azok hatékonyságát és eredményességét. Az ajánlás ugyanis mindössze a támogató intézkedések fokozott összehangolását javasolja, miközben ezek az intézkedések továbbra is tagállami hatáskörbe tartoznak, és – amint az már az ifjúsági garancia végrehajtásakor is megfigyelhető volt – nem szentel kellő figyelmet azoknak a különbségeknek, amelyek a probléma mérete és az adott struktúrák számára a probléma megoldásához rendelkezésre álló eszközök tekintetében mutatkoznak. Ezért sok országban jelentős mértékben meg kell erősíteni a foglalkoztatási szolgálatokat. Az eltéréseket jól szemlélteti például a foglalkoztatási szolgálatok alkalmazottainak a gazdaságilag aktív népességhez viszonyított aránya, amely Németországban 1:400, Franciaországban 1:600 és Olaszországban 1:3 000;
7. javasolja ezért, hogy legyen szorosabb az együttműködés a magán foglalkoztatási szolgálatokkal, és munkaerő-kölcsönző irodákat is vonjanak be az olyan esetekben, amikor az állami foglalkoztatási szolgálatok nem tudnak megfelelő tanácsokkal és segítséggel szolgálni a tartósan munkanélküliek számára;
8. javasol egy szorosabb együttműködést az EU tagállamai és régiói között annak érdekében, hogy minél hatékonyabban csökkenthető legyen a munkanélküliségi ráta az EU-ban azáltal, hogy nagyobb szerepet kapnak a médiában az ilyen jellegű programok. Így például az EURES hálózatot egy reklámkampányon belül lehet népszerűsíteni a televízióban, interneten és más, nagy tömeget elérő médián keresztül, hogy azok a munkakeresők, akik külföldön keresnek állást, naprakészek legyenek a lehetőségekkel kapcsolatban. Így javasolja a foglalkoztatási és más szociális szolgálatok államok közötti együttműködését a hatékonyabb és gyorsabb információ és adatcsere érdekében;

9. hangsúlyozza, hogy meg kell határozni a bevált gyakorlatok átvételéhez szükséges erőforrásokat. Ez történhet az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózata által végzett munka eredményeinek felhasználásával (573/2014/EU határozat), becslést készítve az ahhoz szükséges pénzügyi erőforrásokról, hogy valamennyi ország megfeleljen a rögzített normáknak, illetve javaslatokat téve arra, hogy az egyes országok miként orvosolják a fennálló hiányosságokat;

10. hangsúlyozza, hogy különbséget kell tenni a munkanélküliség strukturális összetevője és – a gazdasági ciklus konkrét alakulása által meghatározott – dinamikus összetevője között. A (strukturális összetevő kezelésére kialakított) foglalkoztatási szolgálatokat képessé kell tenni arra, hogy gyorsan igazodjanak a különösen negatív gazdasági ciklusokból fakadó további igényekhez. A meglévő rendszernek az ezen igényekhez igazodó átalakításával járó költségeket a tagállamok viselik, amelyek ERFA- és ESZA-forrásokat is lehívhatnak erre a célra (az adminisztratív kapacitás megerősítésére irányuló tematikus célkitűzés keretében); a többéves pénzügyi keret féldős felülvizsgálata keretében lehet értékelni az intézkedések hatásait és megvizsgálni az uniós előírások esetlegesen szükséges kiigazításait;

11. kiemeli a humán tőkébe való befektetés jelentőségét. Azonban rámutat arra, hogy az ilyen jellegű befektetések hosszú távra szólnak, így a vállalatok gyakran előnyben részesítik a fiatalokat, frissen végzetteket, ezáltal hátrányba kerül a közép- vagy időskorú potenciális munkaerő. A munkanélküliség elleni küzdelemben ösztönző eszközökre van szükség annak érdekében, hogy a közép- és időskorú munkanélküliek is képezzék, átképezzék magukat, illetve hogy a vállalati és a közszféra e személyek foglalkoztatásában is érdekelt legyen; a tartós munkanélküliség megelőzése érdekében éppen ilyen fontos a meglévő munkaerő, illetve a képzés nélküli munkavállalók átképzésre irányuló, egész életen át tartó tanulásának elősegítése;

12. hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási szolgálatok javasolt korszerűsítésével hatni lehetne a tartós munkanélküliségre, valamint a rövid ideig tartó és az ifjúsági munkanélküliségre is;

13. megjegyzi, hogy a javasolt szolgálatok korszerűsítése hosszú és nehéz folyamatot jelent főként azokban a tagállamokban, ahol jelenleg merev és bürokratikus a rendszer. Az egyablakos, személyes kapcsolattartó pontok sikeres működése erősen függ az érintett intézmények rugalmasságától, az információ megfelelő és gyors áramlásától. Ugyanezek a pontok vállalhatják fel a személyre szabott beavatkozási ajánlat elkészítését, azonban figyelembe kell venni, hogy a munkakeresők számától függően ez jelentős adminisztratív terhet jelenthet számukra. Ugyanakkor e pontoknak rendelkezniük kell a megfelelően képzett személyzettel, akik képesek nemcsak az aktuális ajánlatokat közvetíteni, hanem a munkakereső személyiségét, alapvető kompetenciáit is felmérni. Ezért az RB kéri, hogy a tagállamok a mechanizmusok kialakításakor ezeket a tényezőket is vegyék figyelembe;

14. hangsúlyozza, hogy olyan intézkedésekre van szükség, amelyek nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a keresleti oldalnak, mivel ha a munkaerő-kereslet stagnál, a munkanélküliek – még egy személyre szabott képzési terv segítségével is – nehezebben találnak állást. Értékeli az ajánlásban megfogalmazott iránymutatásokat a munkaadókkal való kapcsolat megerősítésére, e tekintetben mégis úgy véli, hogy a munkaerő-kereslet növelése szempontjából hasznos lenne nagyobb mértékben ösztönözni a strukturális alapok közötti integrációt. A rendszer versenyképességének növelésére irányuló innovatív projekteket javasolni képes vállalkozásoknak szóló alapok – az ERFA és az EMVA – valójában gyakran lehetőséget nyújtanak megfelelően képzett személyek alkalmazására. Ilyen esetekben az ESZA által finanszírozott képzési tevékenységekkel való kapcsolat elősegítheti a munkanélküli személyek munkaerő-piaci visszailleszkedését. Az eszközök integrált használatát a tagállamoknak a kvv-k számára történő egyszerűsítéssel és a „teljesítményhez kötött tartalék” révén is ösztönözniük kell;

15. kiemeli, hogy mivel a tartósan munkanélküli személyeket a visszailleszkedési folyamat sikertelensége esetén és a munkanélküliségi ellátásra való jogosultság lejártával a marginalizálódás veszélye fenyegeti, elengedhetetlen, hogy minden ország intézkedéseket tegyen a szegénység leküzdésére, összhangban azokkal az európai bizottsági iránymutatásokkal, melyek a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2008. október 3-i 2008/867/EK bizottsági ajánlásban szerepelnek, és amelyeket a „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében” című európai bizottsági közlemény (COM(2013) 83 final) is átvesz. Az RB sürgeti, hogy a tagállamok ténylegesen tegyenek eleget annak, amit az Európai Bizottság javasol;

16. hangsúlyozza továbbá, hogy a szegénység elleni küzdelmet támogató intézkedésekhez való esetleges hozzájárulást közhasznú munkák elfogadásához kell kötni, melyeket meghatározott ideig és mindenképpen egy munkaerő-piaci visszailleszkedést célzó képzési folyamat keretében kell végezni;

17. hangsúlyozza, hogy a visszailleszkedést célzó képzési folyamatokat az érintett intézmények szoros együttműködésével kell megszervezni annak érdekében, hogy minden szinten a lehető legjobb eredményt éri el a tagállamok, a szakmai, társadalmi elszigeteltség és a szegénység szintjének csökkentése érdekében. Felhívja a figyelmet arra, hogy ezen intézkedések pozitív hatással vannak azoknak az uniós állampolgároknak a visszatérésére a kibocsátó tagállamokba, amelyek megélhetési, gazdasági céllal vállalnak munkát más tagállamban. A gazdasági célú migráció elvileg csökken, mivel javulnak a helyi munkaerő-piacon történő elhelyezkedés, illetve a megélhetés esélyei;

18. hangsúlyozza a régiók és a helyi önkormányzatok központi szerepét, hiszen a régiók és a helyi önkormányzatok a foglalkoztatási szolgálatok szóban forgó fejlesztésének természetes főszereplői, többek között azért, mert sok tagállamban az ő hatáskörükbe tartozik a strukturális alapok tervezése és végrehajtása. Továbbá ezek az önkormányzatok tudnak fontos szerepet vállalni a szakképzések, felnőttoktatás szervezésében, lebonyolításában, hiszen számos régióban, főként a falvakban nem létezik felnőttoktatást is végző központ. Az önkormányzatok szerepének fontosságát tovább növeli az a tény, hogy rendelkeznek információval a helyi munkaerőpiacról, illetve kapcsolatokkal rendelkeznek a helyi vállalatokkal, amely révén elősegíthetik a gyakorlati szakoktatást. Emellett azon személyek, akik részt akarnak venni felnőttoktatásban, szakképzésben, akár több hónapon át meg kell, hogy oldják az utazást. Ez további költséggel jár számukra, amely egy alacsony összegű juttatásban vagy ilyenben egyáltalán nem részesülő, munkanélküli személy számára terhet jelent;

19. ennél fogva örömmel látná, ha az Európai Bizottság ajánlásra vonatkozó javaslata több figyelmet szentelne a probléma regionális vetületének, és ezért arra kéri a Tanácsot, hogy vegye tekintetbe azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok a foglalkoztatási szolgálatok hatékonyságának növelésében betölthetnek.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 10-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – A halászati ágazatban az adatok gyűjtésére szolgáló uniós keretrendszer

(2016/C 120/08)

Előadó:	Olgierd GEBLEWICZ, Nyugat-Pomeránia elnöke (PL/EPP)
Referenciaszöveg:	Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló uniós keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (átdolgozás)
	COM(2015) 294 final

I. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

(10) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(10) A „végfelhasználó” meghatározását összhangba kell hozni az 1380/2013/EU rendeletben szereplő „tudományos adatok végfelhasználója” fogalommal, és annak ki kell terjednie a halászati gazdálkodás környezeti vonatkozásaival foglalkozó tudományos testületekre is.	(10) A „végfelhasználó” meghatározását összhangba kell hozni az 1380/2013/EU rendeletben szereplő „tudományos adatok végfelhasználója” fogalommal és a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság ajánlásaival , és annak ki kell terjednie a halászati gazdálkodás környezeti vonatkozásaival foglalkozó tudományos testületekre is.

Indokolás

A „végfelhasználó” meghatározása túl általános, különösen abban az esetben, amikor a végfelhasználók meghatározhatják az adatszükségletet. Ezért az adatok végfelhasználói körében különbséget kell tenni azon végfelhasználók között, akik meghatározhatják az adatszükségletet, és azok között, akik csak hozzáférhetnek az adatokhoz.

A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) a többéves adatgyűjtési programról (DC MAP) készített felülvizsgálata (ref.: a HTMGB jelentése a DC MAP felülvizsgálatáról [STECF-13-06]) 1. részének 6. oldalán és az adatgyűjtési keretrendszer felülvizsgálatáról szóló jelentése (STECF-14-07) 4. részének 43–45., illetve 106. oldalán az alábbi három végfelhasználói típusra tesz javaslatot:

- 1. típus: Azok a fő végfelhasználók, akik számára az adatgyűjtési keretrendszert létrehozták, ideértve az Európai Bizottságot és az általa megjelölt szervezeteket, amelyek ismétlődő jelleggel a közös halászati politika döntéshozatali folyamatainak közvetlen támogatása céljából tanácsot nyújtanak az Európai Bizottságnak, mint az ICES és a HTMGB, továbbá más olyan halászati gazdálkodó szervezetet – például a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottságot (GFCM) – amelyek adatgyűjtési keretrendszereket használnak halgazdálkodási politikáik végrehajtásához.
- 2. típus: Egyéb szervezetek, például tanácsadó testületek vagy alvállalkozók, amelyektől az Európai Bizottság az adatgyűjtési keretrendszer adatain alapuló tanácsot vagy elemzést kérhet.
- 3. típus: Minden más szervezet, például nem kormányzati szervezetek, halászok szervezetei és egyetemek, amelyek saját céljaikra kívánják az adatgyűjtési keretrendszer adatait felhasználni.

Mind a három végfelhasználó-típus hozzáférhet az adatokhoz, de csak az 1. és 2. típusba sorolt végfelhasználók befolyásolhatják az adatszükséglettel kapcsolatos eljárásokat.

2. módosítás

(14) preambulumbekkezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(14) Ennek a rendeletnek célszerű lefednie az 1380/2013/EU rendelet által közvetlenül nem szabályozott halászati politikák adatszükségeit is, például az 1100/2007/EK rendelettel és a 2347/2002/EK rendelettel kapcsolatban felmerülő adatszükségeket.	(14) Ennek a rendeletnek célszerű lefednie az 1380/2013/EU rendelet által közvetlenül nem szabályozott halászati politikák adatszükségeit is, például az 1100/2007/EK rendelettel, a 812/2004/EK rendelettel és a 2347/2002/EK rendelettel kapcsolatban felmerülő adatszükségeket.

Indokolás

Az 508/2014/EK rendelet 77. cikke (2) bekezdésének c) pontjával való összhang miatt szükséges.

3. módosítás

4. cikk

A többéves uniós programok létrehozása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>4. cikk</p> <p>A többéves uniós programok létrehozása</p> <p>(1) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a halászati ágazattal kapcsolatos biológiai, műszaki, környezeti, társadalmi és gazdasági adatok gyűjtését és kezelését szolgáló a többéves uniós programok létrehozásáról.</p> <p>(2) A többéves uniós programok létrehozását a 8. cikkben említett regionális koordinációs csoportokkal, a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsággal (HTMGB) és bármely más releváns tudományos tanácsadó testülettel folytatott konzultáció előzi meg.</p> <p>(3) A többéves uniós programok létrehozásakor a Bizottság figyelembe veszi a következőket:</p> <p>a) a közös halászati politika irányításához szükséges információk;</p> <p>b) a halászati gazdálkodással, valamint az ökoszisztémák, ezeken belül a veszélyeztetett fajok és élőhelyek védelmével kapcsolatos döntésekhez szükséges és fontos adatok;</p>	<p>4. cikk</p> <p>A többéves uniós programok létrehozása</p> <p>(1) A Bizottság a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a halászati ágazattal kapcsolatos biológiai, műszaki, környezeti, társadalmi és gazdasági adatok gyűjtését és kezelését szolgáló a többéves uniós programok létrehozásáról.</p> <p>(2) A többéves uniós programok létrehozását a 8. cikkben említett regionális koordinációs csoportokkal, a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsággal (HTMGB) és bármely más releváns tudományos tanácsadó testülettel folytatott konzultáció előzi meg.</p> <p>(3) A többéves uniós programok létrehozásakor a Bizottság figyelembe veszi a következőket:</p> <p>a) a közös halászati politika irányításához szükséges és rendelkezésre álló információk;</p> <p>b) a halászati gazdálkodással, valamint az ökoszisztémák, ezeken belül a veszélyeztetett fajok és élőhelyek védelmével kapcsolatos döntésekhez szükséges és fontos adatok;</p>

<i>Az Európai Bizottság által javasolt szöveg</i>	<i>Az RB módosítása</i>
c) a szakpolitikai intézkedések hatásvizsgálatainak alátámasztása;	c) a szakpolitikai intézkedések hatásvizsgálatainak alátámasztása;
d) költség és haszon;	d) költség és haszon;
e) meglévő idősorok;	e) meglévő idősorok;
f) az egymást átfedő adatgyűjtések elkerülése;	f) az egymást átfedő adatgyűjtések elkerülése;
g) regionális sajátosságok;	g) regionális sajátosságok;
h) az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségei.	h) az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségei.

Indokolás

Az adatgyűjtéssel kapcsolatos többletköltségek korlátozása végett, és mivel a típusok szerinti összes adatot már vizsgálják, el kell kerülni, hogy új adatgyűjtési kötelezettség jöjjön létre anélkül, hogy egyeztetnének valamennyi érintettel.

4. módosítás

6. cikk

Nemzeti munkatervek

<i>Az Európai Bizottság által javasolt szöveg</i>	<i>Az RB módosítása</i>
(1) A tagállamok az uniós jog értelmében jelenleg fennálló adatgyűjtési kötelezettségeiktől függetlenül adatokat gyűjtenek az 508/2014/EU rendelet 18. cikke szerinti operatív program keretében, valamint a többéves uniós programnak és az 508/2014/EU rendelet 21. cikkének megfelelően kidolgozott munkaterv keretében.	(1) A tagállamok az uniós jog értelmében jelenleg fennálló adatgyűjtési kötelezettségeiktől függetlenül adatokat gyűjtenek az 508/2014/EU rendelet 18. cikke szerinti operatív program keretében, valamint a többéves uniós programnak és az 508/2014/EU rendelet 21. cikkének megfelelően kidolgozott munkaterv keretében.
(2) A tagállami munkatervek részletesen ismertetik a következőket:	(2) A tagállami munkatervek részletesen ismertetik a következőket:
a) az adatgyűjtés gyakorisága;	a) az adatgyűjtés gyakorisága;
b) az adatok forrása, valamint az adatok gyűjtésének és a végfelhasználók rendelkezésére bocsátandó adatsorokká történő feldolgozásának eljárásai és módszerei;	b) az adatok forrása, valamint az adatok gyűjtésének és a végfelhasználók rendelkezésére bocsátandó adatsorokká történő feldolgozásának eljárásai és módszerei;
c) az a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési keret, amely a 13. cikkel összhangban biztosítja az adatok megfelelő minőségét;	c) az a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési keret, amely a 13. cikkel összhangban biztosítja az adatok megfelelő minőségét;
d) hogyan és mikor lesz szükség az adatokra;	d) a fő végfelhasználók által meghatározottak szerint hogyan és mikor lesz szükség az adatokra;

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>e) az e rendelet céljainak elérése érdekében létrejött nemzetközi és regionális, többek között két- és többoldalú együttműködési megállapodások; valamint</p> <p>f) az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségei figyelembevételének módja.</p> <p>(3) A tagállamok munkatervük kidolgozása során összehangolják erőfeszítéseiket, különösen az ugyanazon tengeri régióban érdekelt más tagállamokkal, hogy ezáltal biztosítsák a kellő és hatékony lefedettséget, illetve elkerüljék az adatgyűjtési tevékenységek közötti átfedéseket.</p> <p>(4) Minden tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy munkaterve megfeleljen a regionális koordinációs csoport által megfogalmazott alkalmazandó közös ajánlásoknak, amennyiben azokat a Bizottság a 8. cikknek megfelelően regionális munkaterv formájában jóváhagyta.</p>	<p>e) az e rendelet céljainak elérése érdekében létrejött nemzetközi és regionális, többek között két- és többoldalú együttműködési megállapodások; valamint</p> <p>f) az Unió és a tagállamok nemzetközi kötelezettségei figyelembevételének módja.</p> <p>(3) A tagállamok munkatervük kidolgozása során összehangolják erőfeszítéseiket és együttműködnek, különösen az ugyanazon tengeri régióban érdekelt más tagállamokkal, hogy ezáltal biztosítsák a kellő és hatékony lefedettséget, illetve elkerüljék az adatgyűjtési tevékenységek közötti átfedéseket.</p> <p>(4) Minden tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy munkaterve megfeleljen a regionális koordinációs csoport által megfogalmazott alkalmazandó közös ajánlásoknak, amennyiben azokat a Bizottság a 8. cikknek megfelelően regionális munkaterv formájában jóváhagyta.</p>

Indokolás

A rendelet azt javasolja, hogy az adatok fő végfelhasználóit vonják be az adatszükséglet meghatározásába és biztosítsák, hogy szükség esetén lehívassák az adatokat. Ezért a fő végfelhasználók számára lehetővé kell tenni az adatszükséglet meghatározását és azt, hogy az adatokat bármikor lehívassák. Nem biztos, hogy az adatszükséglet, az adatlehívások időpontja és a fő végfelhasználók általi felhasználásra szánt adatok véglegesítésének határideje ismert lesz akkor, amikor a tagállamok elkészítik a munkatervet.

Fontos, hogy az ugyanazon régióban érdekelt tagállamok ne csak összehangolják erőfeszítéseiket, hanem aktívan **együtt működjenek**, vö. az alaprendelet (46) preambulumbekzdésével („A tagállamoknak együtt kell működniük egymással és a Bizottsággal az adatgyűjtési tevékenységek összehangolása során is.”). Ennek a vizsgálat tárgyát képező rendelettervezet 8. cikkének címével és tartalmával is összeegyeztethetőnek kell lennie.

5. módosítás

7. cikk

Nemzeti kapcsolattartók

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(1) Minden tagállam kijelöl egy nemzeti kapcsolattartót, és arról értesíti a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartón keresztül valósul meg a munkaterv kidolgozásával és végrehajtásával kapcsolatos információk cseréje a Bizottság és az adott tagállam között.</p> <p>(2) A nemzeti kapcsolattartó ezenkívül a következő feladatokat is ellátja:</p>	<p>(1) Minden tagállam kijelöl egy nemzeti kapcsolattartót, és arról értesíti a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartón keresztül valósul meg a munkaterv kidolgozásával és végrehajtásával kapcsolatos információk cseréje a Bizottság és az adott tagállam között, és a kapcsolattartót is mindenről tájékoztatják a DC MAP-pal kapcsolatban, többek között a benyújtott adatokról, a jelentéstételről és a kapcsolódó ülésekről.</p> <p>(2) A nemzeti kapcsolattartó ezenkívül a következő feladatokat is ellátja:</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>a) koordinálja a 10. cikkben említett éves jelentés elkészítését;</p> <p>b) gondoskodik az információk tagállamon belüli továbbításáról; valamint</p> <p>c) biztosítja a megfelelő szakértők részvételét a Bizottság által szervezett találkozókban, valamint a 8. cikkben említett regionális koordinációs csoportokban.</p> <p>(3) Amennyiben egy tagállamon belül több szerv is részt vesz a munkaterv végrehajtásában, a nemzeti kapcsolattartó feladata ezek munkájának összehangolása.</p>	<p>a) koordinálja a 10. cikkben említett éves jelentés elkészítését;</p> <p>b) gondoskodik az információk tagállamon belüli továbbításáról; valamint</p> <p>c) biztosítja a megfelelő szakértők részvételét a Bizottság által szervezett találkozókban, valamint a 8. cikkben említett regionális koordinációs csoportokban.</p> <p>d) ha szükséges, gondoskodik a konzultációról azokkal a part menti területi önkormányzatokkal, amelyek jogi vagy gazdasági hatáskörrel rendelkeznek a halászat területén, valamint azokkal a helyi és regionális önkormányzatokkal, melyeknek területén a halászatnak nagy jelentősége van, és tájékoztatja őket.</p> <p>(3) Amennyiben egy tagállamon belül több szerv is részt vesz a munkaterv végrehajtásában, a nemzeti kapcsolattartó feladata ezek munkájának összehangolása.</p>

Indokolás

Mínthogy a helyi és regionális önkormányzatok jól ismerik a halászati ágazatot és rendelkezhetnek a halászattal kapcsolatos jogi vagy gazdasági hatáskörökkel, szükségük van az ágazat teljesítményére vonatkozó információkra. Igen fontos szerepet játszanak az 508/2014/EU rendelet végrehajtásában is, amely a közös halászati politika megvalósításának eszköze.

6. módosítás

8. cikk

Koordináció és együttműködés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(1) Az 1380/2013/EU rendelet 25. cikkével összhangban a tagállamok egyeztetik adatgyűjtési tevékenységeiket a többi tagállammal, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy tevékenységeiket összehangolják az ugyanazon régió vizei felett szuverenitással vagy joghatósággal rendelkező harmadik országokkal. Ebből a célból a tagállamok regionális koordinációs csoportot hoznak létre minden tengeri régió vonatkozásában.</p> <p>(2) A regionális koordinációs csoportokban tagállami és bizottsági szakértők, valamint az adatok releváns végfelhasználói vesznek részt.</p>	<p>(1) Az 1380/2013/EU rendelet 25. cikkével összhangban a tagállamok egyeztetik adatgyűjtési tevékenységeiket a többi tagállammal, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy tevékenységeiket összehangolják az ugyanazon régió vizei felett az ICES vagy a FAO alapján szuverenitással vagy joghatósággal rendelkező harmadik országokkal. Ebből a célból a tagállamok regionális koordinációs csoportot hoznak létre minden tengeri régió vonatkozásában.</p> <p>(2) A regionális koordinációs csoportokban tagállami és bizottsági szakértők, az adatok releváns végfelhasználói és azon part menti területi önkormányzatok képviselői vesznek részt, amelyek jogi vagy gazdasági hatáskörrel rendelkeznek a halászat területén, illetve az olyan helyi és regionális önkormányzatok képviselői, ahol fontos szerepe van a halászatnak.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(3) A regionális koordinációs csoportok összeállítják és elfogadják a tevékenységeikre irányadó eljárási szabályzatokat.</p> <p>(4) A több tengeri régiót is érintő kérdésekről a regionális koordinációs csoportok egymással és a Bizottsággal is egyeztetnek.</p> <p>(5) A regionális koordinációs csoportok a regionális munkaterv tervezete formájában készíthetnek közös ajánlásokat, amelyek az 5. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint (4) bekezdése szerinti adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó eljárásokat, módszereket, minőségbiztosítást és minőségellenőrzést, valamint a regionálisan összehangolt mintavételi módszereket határozzák meg. E közös ajánlások kidolgozása során a regionális koordinációs csoportok figyelembe veszik a HTMGB témába vágó szakvéleményeit. A szóban forgó ajánlásokat be kell nyújtani a Bizottsághoz, hogy az meggyőződjön arról, hogy a közös ajánlások összeegyeztethetők-e e rendelet előírásaival és a többéves uniós tervvel, és adott esetben végrehajtási aktusok révén jóváhagyja a regionális munkatervet.</p> <p>(6) Amennyiben a Bizottság jóváhagyja a regionális munkatervet, az fölülírja az egyes tagállamok által készített munkatervek megfelelő részeit. A tagállamok ennek megfelelően naprakésszé teszik munkatervüket.</p> <p>(7) A regionális munkatervek (5) bekezdés szerinti benyújtása és jóváhagyása tekintetében alkalmazandó eljárásokat, formátumokat és határidőket a Bizottság végrehajtási aktusok révén állapíthatja meg.</p> <p>Ezeket a végrehajtási aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.</p>	<p>(3) A regionális koordinációs csoportok összeállítják és elfogadják a tevékenységeikre irányadó eljárási szabályzatokat.</p> <p>(4) Az ICES vagy a FAO alapján több tengeri régiót, illetve a földrajzilag a CECAF uniós vizein található területeket is érintő kérdésekről a regionális koordinációs csoportok egymással és a Bizottsággal is egyeztetnek.</p> <p>(5) A regionális koordinációs csoportok a regionális munkaterv tervezete formájában készíthetnek közös ajánlásokat, amelyek az 5. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint (4) bekezdése szerinti adatok gyűjtésére és kezelésére vonatkozó eljárásokat, módszereket, minőségbiztosítást és minőségellenőrzést, valamint a regionálisan összehangolt mintavételi módszereket határozzák meg. E közös ajánlások kidolgozása során a regionális koordinációs csoportok figyelembe veszik a HTMGB témába vágó szakvéleményeit. A szóban forgó ajánlásokat be kell nyújtani a Bizottsághoz, hogy az meggyőződjön arról, hogy a közös ajánlások összeegyeztethetők-e e rendelet előírásaival és a többéves uniós tervvel, és adott esetben végrehajtási aktusok révén jóváhagyja a regionális munkatervet.</p> <p>(6) Amennyiben a Bizottság jóváhagyja a regionális munkatervet, az fölülírja az egyes tagállamok által készített munkatervek megfelelő részeit. A tagállamok ennek megfelelően naprakésszé teszik munkatervüket.</p> <p>(7) A regionális munkatervek (5) bekezdés szerinti benyújtása és jóváhagyása tekintetében alkalmazandó eljárásokat, formátumokat és határidőket a Bizottság végrehajtási aktusok révén állapíthatja meg.</p> <p>Ezeket a végrehajtási aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.</p>

Indokolás

Mintthogy a helyi és regionális önkormányzatok jól ismerik a halászati ágazatot és jogi vagy gazdasági hatásköreik alapján részt vesznek ezen ágazat irányításában, szükségük van az ágazat teljesítményére vonatkozó információkra. Igen fontos szerepet játszanak az 508/2014/EU rendelet végrehajtásában is, amely a közös halászati politika megvalósításának eszköze. Az ICES-re történő utalás a „tengeri régió” fogalmának pontosítását célozza.

Az ICES csak az Atlanti-óceán északi részén fekvő tengeri területeket határozta meg, így nem terjed ki a Földközi-tengerre és a Fekete-tengerre. A FAO szerinti felosztás az összes óceánt magában foglalja.

7. módosítás

16. cikk

A részletes és összesített adatok rendelkezésre állásának biztosítása

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(1) A tagállamok létrehozzák az 1380/2013/EU rendelet 25. cikkének hatékony végrehajtásához szükséges megfelelő folyamatokat és elektronikus technológiai hátteret, és tartózkodnak attól, hogy a részletes és összesített adatok széles körű terjesztését szükségtelen korlátozásokkal akadályozzák.</p> <p>(2) A tagállamok megfelelő biztosítékokról gondoskodnak azokban az esetekben, amikor az adatok azonosított vagy azonosítható természetes személyre utaló információt tartalmaznak. A Bizottság a 23. cikkkel összhangban felhatalmazást kap az ilyen információk kezelésekor alkalmazandó biztosítékokat előíró felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.</p> <p>(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a végfelhasználók az erre irányuló kérelmük időpontjától számított egy hónapon belül releváns és naprakésszé tett részletes és összesített adatokat kapjanak. Más érdekelt felektől érkező kérelmek esetében a tagállamoknak a kérelem időpontjától számított két hónapon belül kell naprakésszé tenniük és rendelkezésre bocsátaniuk az adatokat.</p> <p>(4) Amennyiben tudományos publikációhoz kérnek részletes adatokat, a tagállamok az adatgyűjtők szakmai érdekeinek védelmében kiköthetik, hogy az adatok csak az attól az időponttól számított 3 év elteltével tehető közzé, amelyre vonatkoznak. A tagállamok tájékoztatják a végfelhasználókat és a Bizottságot bármilyen ilyen döntésről és annak okairól.</p>	<p>(1) A tagállamok létrehozzák az 1380/2013/EU rendelet 25. cikkének hatékony végrehajtásához szükséges megfelelő folyamatokat és elektronikus technológiai hátteret, és tartózkodnak attól, hogy a részletes és összesített adatok széles körű terjesztését szükségtelen korlátozásokkal akadályozzák.</p> <p>(2) A tagállamok megfelelő biztosítékokról gondoskodnak azokban az esetekben, amikor az adatok azonosított vagy azonosítható természetes személyre utaló információt tartalmaznak.</p> <p>(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a HTMGB definíciója szerinti végfelhasználók az erre irányuló kérelmük időpontjától számított egy hónapon belül releváns és naprakésszé tett részletes és összesített adatokat kapjanak, amennyiben e kérelmeket az előre meghatározott éves ütemezésnek megfelelően nyújtják be. Az éves ütemezést figyelmen kívül hagyó fő végfelhasználóktól vagy nem fő végfelhasználóktól érkező kérelmek esetében a tagállamoknak a kérelem időpontjától számított két hónapon belül kell naprakésszé tenniük és rendelkezésre bocsátaniuk az adatokat.</p> <p>(4) Amennyiben tudományos publikációhoz kérnek részletes adatokat, a tagállamok az adatgyűjtők szakmai érdekeinek védelmében kiköthetik, hogy az adatok csak az attól az időponttól számított 3 év elteltével tehető közzé, amelyre vonatkoznak. A tagállamok tájékoztatják a végfelhasználókat és a Bizottságot bármilyen ilyen döntésről és annak okairól.</p>

Indokolás

A végfelhasználó meghatározásával való összhang miatt szükséges. A személyes adatok védelme fontos kérdés. A bevezetett rendelkezések és garanciák megvizsgálása nem csak az Európai Bizottság dolga kellene, hogy legyen. A HTMGB (az Európai Bizottság Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottsága) világosan meghatározza a végfelhasználó fogalmát.

8. módosítás

17. cikk

Kompatibilis adattárolási- és adatcsererendszerek

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(1) A költségek csökkentése, valamint a végfelhasználók és más érdekelt felek adatokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében a tagállamok, a Bizottság, a tudományos tanácsadó testületek és adott esetben a megfelelő végfelhasználók együttműködnek kompatibilis adattárolási- és adatcsererendszerek kidolgozása érdekében, figyelembe véve a 2007/2/EK irányelv előírásait. E rendszereknek támogatniuk kell az információk más érdekelt felek felé történő terjesztését is. A 8. cikk (6) bekezdésében említett regionális munkatervek megfelelő alapot szolgáltathatnak az ilyen rendszerekről való megállapodásokhoz.</p> <p>(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti adattárolási- és adatcsererendszerek azonosított vagy azonosítható természetes személyre utaló információkat tartalmaznak, gondoskodni kell a megfelelő biztosítékokról. A Bizottság a 23. cikkkel összhangban felhatalmazást kap az ilyen információk kezelésekor alkalmazandó biztosítékokat meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.</p> <p>(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási aktusokat fogadjon el az adattárolási- és adatcsererendszerek kompatibilitásának biztosítását szolgáló eljárásokra, formátumokra, kódokra és menetrendekre vonatkozó szabályok megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.</p>	<p>(1) A költségek csökkentése, valamint a végfelhasználók adatokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében a tagállamok, a Bizottság, a tudományos tanácsadó testületek és adott esetben a megfelelő végfelhasználók együttműködnek kompatibilis adattárolási- és adatcsererendszerek kidolgozása érdekében, figyelembe véve a 2007/2/EK irányelv előírásait. E rendszereknek támogatniuk kell az információk a HTMGB által meghatározott fő végfelhasználókön kívül mások felé is. A 8. cikk (6) bekezdésében említett regionális munkatervek megfelelő alapot szolgáltathatnak az ilyen rendszerekről való megállapodásokhoz.</p> <p>(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti adattárolási- és adatcsererendszerek azonosított vagy azonosítható természetes személyre utaló információkat tartalmaznak, gondoskodni kell a megfelelő biztosítékokról.</p> <p>(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási aktusokat fogadjon el az adattárolási- és adatcsererendszerek kompatibilitásának biztosítását szolgáló eljárásokra, formátumokra, kódokra és menetrendekre vonatkozó szabályok megállapítása érdekében. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 24. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.</p>

Indokolás

A végfelhasználó meghatározásával való összhang miatt szükséges.

A személyes adatok védelme fontos kérdés. A bevezetett rendelkezések és garanciák megvizsgálása nem csak az Európai Bizottság dolga kellene, hogy legyen.

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

1. üdvözli a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló uniós keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot, és azt fontos mérföldkőnek tartja a regionalizált közös halászati politika létrehozásában;
2. úgy véli, hogy az adatgyűjtés létfontosságú a halállományok jobb ismerete és a hosszú távú halászati gazdálkodás javítása céljából. A jobb adatgyűjtés lehetővé tenné a maximális fenntartható hozam megbízhatóbb értékelését és a hosszú távú fenntarthatóságnak az 1380/2013/EU tanácsi rendelet szerinti megvalósítását;
3. úgy véli, hogy a javaslat fontos eszköz ahhoz, hogy 2020-ra megvalósuljon a fenntartható halászat;
4. megállapítja, hogy azzal, hogy a figyelem egyre inkább a halászat ökoszisztémára gyakorolt hatásaira irányul, nagyobb szükség van e hatások figyelembevételére is – ezt az elvet az új közös halászati politika 2. cikke fogalmazza meg az egyik legfontosabb célkitűzésként (1380/2013/EU tanácsi rendelet);

5. megállapítja, hogy a kereskedelmi és nem kereskedelmi célból halászott tengeri fajokra vonatkozó adatok megbízható módon történő gyűjtése – más releváns környezeti adatokkal együtt – lehetőséget ad az állományok állapotának és egyúttal a tengeri ökoszisztémáknak és azok dinamikájának pontosabb értékelésére;
6. kétségei vannak az adatgyűjtés gyakoriságának csökkentésével kapcsolatban, ugyanis ez kihathat az adatsorok nyomon követésére és létrehozására, különösen a gyorsan változó adatok esetében, és jelentős hatása lehet az adatkezelési intézkedésekre;
7. úgy véli, hogy a javaslat alapvető lépést jelent a megújított közös halászati politika ökoszisztéma-alapú megközelítésének létrehozása felé;
8. javasolja, hogy a halászat sérülékeny tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásainak értékelésében az első lépés annak elemzése legyen, hogy milyen egybeesések találhatók a halászati erő kifejtés térbeli megoszlása és a sérülékeny tengeri élőhelyek elhelyezkedése között. Ennek előfeltétele az élőhelytérképek rendelkezésre állása: ha nem áll rendelkezésre ilyen térkép, közvetlen gazdálkodási intézkedések keretében finanszírozott, külön felméréseket kell végezni. Második lépésként részletezni kell a különböző típusú halászeszközöknek a különféle élőhelytípusokra gyakorolt hatását;
9. megállapítja, hogy óriási lehetőség nyílik a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvvél való interoperabilitás növelésére;
10. véleménye szerint a kutatóhajóknak az adatgyűjtési keretrendszer és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv céljait szolgáló közös platformokként történő felhasználása a legjobb módja a működési költségek minimalizálásának. Mindazonáltal az új műveletek végrehajtásának lehetővé tételéhez fontolóra kell venni a tagállamokban elegendő emberi erőforrás és eszköz biztosítását;
11. támogatja azt a célkitűzést, hogy jobban hangolják össze az adatok rendelkezésre állását a kezelési igényekkel, ugyanakkor figyelmeztet az Európai Bizottság által javasolt költség–haszon, illetve költség–felhasználás elemzés következményeire. Bizonyos adatok esetében a tengeren történő adatgyűjtés nem helyettesíthető kevésbé költséges módszerekkel;
12. felkéri a tagállamokat, hogy az interoperabilitás biztosítása érdekében értékeljék meglévő adatgyűjtési rendszereiket. Az értékelésnek ki kell terjednie a szabályszerűség, az adatátviteli protokollok, az adatgyűjtés, az adatfeldolgozás, az adatszolgáltatás és az adatok minőségének vizsgálatára. Hatékony regionális adatgyűjtéssel és regionális adatbázisok felállításával az összegyűjtött adatok jobban beépíthetők a gazdálkodási tervekbe;
13. felkér minden érdekelt felet, hogy ha lehetséges, törekedjen arra, hogy az összegyűjtött adatokat olyan formában tegye szabadon hozzáférhetővé, amelyet a felhasználók – ideértve a helyi és regionális önkormányzatokat is – fel tudnak használni. Kulcsfontosságú az egyes régiók átfogóbb tájékoztatása és szükségleteik jobb figyelembevételére;
14. megjegyzi, hogy halászatra vonatkozó tudományos adatok már széles körben elérhetők, de csak ritkán olyan formában, amelyet a helyi és regionális önkormányzatok könnyedén használni tudnának, tekintettel arra, hogy helyi szinten hiányzik a megfelelő interfész és tudás;
15. hangsúlyozza, hogy a kék gazdaság minőségi és mennyiségi elemzéséhez fontos az adatok gyűjtése, figyelemmel arra, hogy a jelenleg hiányos ismeretek pótlásához szükség van az adatgyűjtésre;
16. hangsúlyozza a társadalmi-gazdasági adatok fontosságát a halászat és az akvakultúra számára, és annak a feltételezésnek ad hangot, hogy ezeknek az adatoknak a harmonizálása középtávon elősegítheti a szociális szabályok nagyobb mértékű harmonizációját és továbbfejlesztését ezekben az ágazatokban;
17. megjegyzi, hogy az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból viszont csak a közös halászati politikára és a halászati alapra vonatkozó rendelet keretében folytatott adatgyűjtés finanszírozható;
18. szorgalmazza, hogy a közös halászati politika igényeivel összhangban álló adatgyűjtés és tudományos tanácsadás részesüljön a közös halászati politika nagyra törő céljainak megfelelő támogatásban. Ha az adatok gyűjtése nem a közös halászati politika céljait szolgálja, ezen adatokat nem az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból, hanem más módon kell finanszírozni;

19. hangsúlyozza, hogy a halfeldolgozó iparban fontos a társadalmi-gazdasági adatok gyűjtése. A feldolgozott hal származási helye fontos támpontot nyújt a kis halász közösségekben az értéklánc megértéséhez, ezen információ elérhetősége nagyban segítené a helyi kisüzemi és part menti halászat tagállami és európai politikai megközelítésének kialakítását. A társadalmi-gazdasági adatok – például a nemek közötti egyensúly az alkalmazottak körében és a foglalkoztatás típusai – gyűjtésével és alapos elemzésével új lehetőségek nyílnának a munkahelyteremtésre és a gazdasági növekedésre a part menti területeken. Becslések szerint a halászati ágazatban az adatgyűjtésbe, illetve a szabályok ellenőrzésébe és érvényesítésébe fektetett minden 1 euro esetében potenciálisan tízszeres megtérülésre lehet számítani;

20. megismétli, hogy a tengerek és óceánok állapotával kapcsolatos információk összegyűjtése és átadása nem okozhat semmilyen hátrányt vagy újabb adminisztratív terhet a helyi és regionális önkormányzatoknak vagy a gazdasági szereplőknek ⁽¹⁾;

21. üdvözli, hogy az Európai Bizottság javaslata az akvakultúra tekintetében társadalmi-gazdasági adatokkal is számol. Az RB úgy véli, hogy a kék gazdaság jelentős potenciált rejt magában a munkahelyteremtés és a növekedés európai programjának előmozdítására, elsősorban azért, mert értékes munkahelyeket hoz létre a strukturálisan elmaradott térségekben. Az adatgyűjtés javítása az innovációra és a versenyképességre is kedvező hatással fog járni, és hozzá fog járulni a tengeri területekkel kapcsolatos bizonytalanságok csökkentéséhez ⁽²⁾;

22. örömmel veszi, hogy a javaslat tiszteletben tartja az arányosság elvét – ahogy azt az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke meghatározza;

23. üdvözli azt a jelentős erőfeszítést, amelyet az Európai Bizottság a minőségi jogalkotás és az egyszerűsítés elvének a javaslat esetében történő alkalmazása érdekében tett;

24. javasolja, hogy a HTMGB alábbi ajánlásaival való összhang érdekében a jogalkotó osztályozza a végfelhasználók fő típusait:

1. típus: Azok a fő végfelhasználók, akik számára az adatgyűjtési keretrendszert létrehozták, ideértve az Európai Bizottságot és az általa megjelölt szervezeteket, amelyek ismétlődő jelleggel a közös halászati politika döntéshozatali folyamatainak közvetlen támogatása céljából tanácsot nyújtanak az Európai Bizottságnak, mint az ICES és a HTMGB, továbbá más olyan halászati gazdálkodó szervezet – például a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottságot (GFCM) – amelyek adatgyűjtési keretrendszereket használnak halgazdálkodási politikáik végrehajtásához.

2. típus: Egyéb szervezetek, például tanácsadó testületek vagy alvállalkozók, amelyektől az Európai Bizottság az adatgyűjtési keretrendszer adatain alapuló tanácsot vagy elemzést kérhet.

3. típus: Minden más szervezet, például olyan helyi és regionális önkormányzatok, amelyek számára a halászat fontos szerepet játszik, illetve nem kormányzati szervezetek, halászok szervezetei és egyetemek, amelyek saját céljaikra kívánják az adatgyűjtési keretrendszer adatait felhasználni.

25. szorgalmazza, hogy a közös halászati politika keretében történő adatgyűjtés a halállományoknak a fenntartható halászat, illetve akvakultúra elérését célzó felmérése mellett arra is terjedjen ki, hogy megbízható adatokat gyűjtsünk a halakat fogyasztó ragadozók (pl. vidra, kormorán, szürke gém) és más szigorúan védett állatfajok (pl. a hód) kezeléséhez.

Kelt Brüsszelben, 2016. február 10-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Markku MARKKULA

⁽¹⁾ NAT-V/044.

⁽²⁾ NAT-V/044.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)



Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU